

ДЕЯНИЯ

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26	27	28										

ГЛАВА 1

Първата повест написах, о Теофиле, за всичко що Исус вършеше и учеше, откак почна

² до деня, когато се възнесе, след като даде чрез Светия Дух заповеди на апостолите, които беше избрал;

³ на които и представи Себе Си жив след страданието Си с много верни доказателства, като им се явяваше през четиридесет дни и им говореше за Божието царство.

⁴ И като се събираше с тях, заръча им да не напускат Ерусалим, но да чакат обещаното от Отца, за което, каза Той, чухте от Мене.

⁵ Защото Иоан е кръщавал с вода; а вие ще бъдете кръстени със Светия Дух не след много дни.

⁶ И тъй, веднъж, като се събраха, те Го питаха, казвайки: Господи, сега ли ще възвърнеш на Израеля царството?

⁷ Той им рече: Не е за вас да знаете години или времена, които Отец е положил в Собствената Си власт.

⁸ Но ще приемете сила, когато дойде върху вас Светият Дух, и ще бъдете свидетели за Мене както в Ерусалим, тъй и в цяла Юдея и Самария, и до края на земята.

⁹ И като изрече това, и те Го гледаха, Той се възнесе, и облак Го прие от погледа им.

¹⁰ И като се взираха към небето, когато възлизаше, ето, двама човека в бели дрехи застанаха при тях,

¹¹ които и рекоха: Галилеяни, защо стоите та гледате към небето? Тоя Исус, Който се възнесе от вас на небето, така ще дойде както Го видяхте да отива на небето.

¹² Тогава те се върнаха в Ерусалим от хълма наречен Елеонски, който е близо до Ерусалим, на разстояние един съботен ден път.

¹³ И когато влязоха в града, качиха се в горната стая, гдето живееха Петър и Иоан, Яков и Андрей, Филип и Тома, Вартоломей и Матей, Яков Алфеев и Симон Зилот и Юда Яковов.

¹⁴ Всички тия единодушно бяха в постоянна молитва, [и моление], с някои жени и Мария, майката на Исуса, и с братята Му.

¹⁵ През тия дни Петър стана посред братята, (а имаше събрано множество, около сто и двадесет души), и рече:

¹⁶ Братя, трябваше да се изпълни написаното, което Светият Дух предсказа чрез

Давидовите уста за Юда, който стана водител на тия, които хванаха Исуса.

17 Защото той се числеше между нас, и получи дял в това служение.

18 Той, прочее, придоби нива от заплатата на своята неправда; и като падна стремглав, пукна се през сред, и всичките му черва изтекоха.

19 И това стана известно на всичките ерусалимски жители, така щото тая нива се наимува по езика им Акелдама, сиреч, Кръвната нива.

20 Защото е писано в книгата на Псалмите: "Жилището му да запустее, И да няма кой да живее в него; и: "Друг нека вземе чина му".

21 И тъй, от човеците, които дружеха с нас през всичкото време, когато Господ Исус влизаше и излизаше между нас,

22 като почна от времето, когато Иоан кръщаваше и следва до деня, когато се възнесе от нас, един от тях трябва да стане свидетел с нас на възкресението Му.

23 И така, поставиха на сред двама, Иосифа, наречен Варсава, чието презиме бе Юст, и Матия.

24 И помолиха се, казвайки: Ти, Господи сърцеведче на всички, покажи оногова от тия двама, когото си избрал,

25 да вземе мястото в това служение и апостолство, от което отстъпи Юда, за да отиде на своето място.

26 И хвърлиха жребие за тях, и жребие то падна на Матия; и той се причисли към единадесетте апостоли.

ГЛАВА 2

И когато настана денят на Петдесетницата, те всички бяха на едно място.

2 И внезапно стана шум от небето като хвученето на силен вятър, и изпълни цялата къща, гдето седяха.

3 И явиха им се езици като огнени, които се разделяха, и седна по един на всеки от тях.

4 И те всички се изпълниха със Светия Дух, и почнаха да говорят чужди езици, според както Духът им даваше способност да говорят.

5 А тогава престояваха в Ерусалим юдеи, благочестиви човеци, от всеки народ под небето.

6 И като се чу тоя шум, една навалица се събра; и смутиха се, защото всеки един ги слушаше да говорят на неговия език.

7 И всички, смаяни и зачудени, си думаха: Ето, всички тия, които говорят, не са ли галилеяни?

8 Тогава как ги слушаме да говорят всеки на собствения наш език, в който сме родени?

9 Партяни, мидяни и еламити и жители от Месопотамия, от Юдея и Кападокия, Понт и Азия,

10 Фригия и Памфилия, от Египет и ония страни от Ливия, които граничат с Киринея, и посетители от Рим - и юдеи и прозелити,

11 критяни и араби, слушаме ги да говорят на нашите езици за великите Божии дела.

12 И те всички се смаяха, и в недоумение си думаха един на друг: Какво значи това?

13 А други им се присмиваха, казвайки: Те са се напили със сладко вино.

14 А Петър, като се изправи с единадесетте, издигна гласа си и им проговори,

казвайки: Юдеи, и всички вие, които живеете в Ерусалим, нека ви стане знайно, това, и внимавайте в моите думи.

15 Защото тия не са пияни, както вие мислите, понеже е едвам третият час на деня;

16 но това е казаното чрез пророк Иоила: -

17 "И в последните дни, казва Бог, Ще изляе от Духа Си на всяка твар; И синовете ви и дъщерите ви ще пророкуват, Юношите ви ще виждат видения, И старците ви ще сънуват сънища;

18 Още и на слугите Си и на слугините Си ще изливам от Духа Си. В ония дни ще пророкуват.

19 И ще покажа чудеса на небето горе, И знамения на земята долу, - Кръв и огън, и пара от дим;

20 Слънцето ще се превърне в тъмнина, И луната в кръв, Преди да дойде великият И бележит ден Господен.

21 И всеки, който призове името Господно, ще се спаси".

22 Израилтяни, послушайте тия думи: Исуса Назарянина, мъж засвидетелствуван между вас от Бога чрез мощни дела, чудеса и знамения, които Бог извърши чрез Него посред вас, както сами вие знаете,

23 Него, предаден според определената Божия воля и предумание, вие разпнахте и убихте чрез ръката на беззаконници;

24 Когато Бог възкреси, като развърза болките на смъртта, понеже не беше възможно да бъде държан Той от нея.

25 Защото Давид казва за Него: - "Винаги гледах Господа пред себе си; Понеже Той е от дясно ми, за да не се поклатя;

26 Затова се зарадва сърцето ми, и развесели езикът ми, А още и плътта ми ще престоюва в надежда;

27 Защото няма да оставиш душата ми в ада, Нито ще допуснеш Твоят Светият да види изтление.

28 Изявил си ми пътищата на живота; В присъствието си ще ме изпълниш с веселба".

29 Братя, мога да ви кажа свободно за патриарха Давида, че и умря и биде погребан, и гробът му е у нас до тоя ден.

30 И тъй, понеже беше пророк, и знаеше, че Бог с клетва му се обеща, че от плода на неговите чресла [по плът ще въздигне Христа, да Го] постави на престола му,

31 той предвиждаше това, говори за възкресението на Христа, че нито Той беше оставен в ада, нито плътта му видя изтление.

32 Тогова Исуса Бог възкреси, на което ние всички сме свидетели.

33 И тъй, като се възвиси до Божията десница, и взе от Отца обещания Свети Дух, Той изля това, което виждате и чувате.

34 Защото Давид не се е възнесъл на небесата; но сам той казва: - "Рече Господ на Моя Господ: Седи отдясно Ми,

35 докле положи враговете Ти за Твое подножие".

36 И тъй, нека знае добре целият Израилев дом, че Тогова Исуса, Когато вие разпнахте, Него Бог е направил и Господ и Помазаник.

37 Като чува това, те, ужилени в сърцата си, рекоха на Петра и на другите апостоли: Какво да сторим, братя?

38 А Петър им рече: Покайте се, и всеки от вас нека се кръсти в името Исус Христово за прощение на греховете ви; и ще приемете тоя дар, Светия Дух.

- ³⁹ Защото на вас е обещанието и на чадата ви, и на всички далечни, колкото Господ, нашият Бог, ще призове при себе Си.
- ⁴⁰ И с много други думи заявяваше и ги увещаваше, казвайки: Избавете се от това извратено поколение.
- ⁴¹ И тъй, тия, които приеха поучението му, се покръстиха; и в същия ден се прибавиха около три хиляди души.
- ⁴² И те постоянно бяха в поучението на апостолите, в общението, в преломяването на хляба и в молитвите.
- ⁴³ И страх обзе всяка душа; и много чудеса и знамения ставаха чрез апостолите.
- ⁴⁴ И всичките вярващи бяха заедно, и имаха всичко общо;
- ⁴⁵ и продаваха стоката и имота си, и разпределяха парите на всички, според нуждата на всекиго.
- ⁴⁶ И всеки ден прекарваха единодушно в храма, и разчупваха хляб по къщите си, и приемаха храна с радост и простосърдечие,
- ⁴⁷ като хвалеха Бога, и печелеха благоволението на всичките люде. А Господ всеки ден прибавяше на църквата ония, които се спасяваха.

ГЛАВА 3

- Е**дин ден, когато Петър и Иоан отиваха в храма в деветия час, часът на молитвата,
- ² някои носеха един човек куц от рождението си. Него слагаха всеки ден при тъй наречените Красни врата на храма, да проси милостиня от ония, които влизаха в храма.
- ³ Той, като видя Петра и Иоана, когато щяха да влязат в храма, попроси да му се даде милостиня.
- ⁴ А Петър, с Иоана, се взря в него и рече: Погледни ни.
- ⁵ И той внимаваше на тях, като очакваше да получи нещо от тях.
- ⁶ Но Петър рече: Сребро и злато аз нямам; но каквото имам, това ти давам; в името на Исуса Христа Назарянина, [стани и] ходи.
- ⁷ И като го хвана за дясната ръка, дигна го; и на часа нозете и глезените му добиха сила.
- ⁸ И той като скочи, изправи се и проходи; и влезе с тях в храма та ходеше и скачаше и славеше Бога.
- ⁹ И всичките люде го видяха да ходи и да слави Бога,
- ¹⁰ и познаха го, че беше същият, който седеше за милостиня при Красната порта на храма; и изпълниха се с учудване и удивление за това, което беше станало с него.
- ¹¹ И понеже [изцеленият куц] човек се държеше за Петра и Иоана, то всичките люде смаяни се стекоха при тях в тъй наречения Соломонов трем.
- ¹² А Петър като видя това, проговори на людето: Израилтяни, защо се чудите за тоя човек? или защо се взираете в нас, като че от своя сила или благочестие сме го направили да ходи?
- ¹³ Бог Авраамов, Исааков и Яковов, Бог на бащите ни, прослави Служителя Си Исуса, Когото вие предадохте, и от Когото се отрекохте пред Пилата, когато той бе решил да Го пусне.
- ¹⁴ Но вие се отрекохте от Светия и Праведния, и, като поискахте да ви се пусне един убиец,

¹⁵ убихте Началника на живота. Но Бог Го възкреси от мъртвите, за което ние сме свидетели.

¹⁶ И на основание на вяра в името Му, Неговото име укрепи тогава, когото гледате и познавате; да! тая вяра, която е чрез Него, му даде пред всички вас това свършено здраве.

¹⁷ И сега, братя, аз зная, че вие, както и началниците ви, сторихте това от незнание;

¹⁸ но Бог по тоя начин изпълни това, което беше предизвестил чрез устата на всичките пророци, че Неговият Христос ще пострада.

¹⁹ Затова покайте се и обърнете се, за да се заличат греховете ви, та да дойдат освежителни времена от лицето на Господа,

²⁰ и Той да ви изпрати определения за вас Христа Исуса,

²¹ Когото трябва да приемат небесата до времето, когато ще се възстанови всичко, за което е говорил Бог от века чрез устата на светите Си пророци.

²² Защото Моисей е казал: "Господ Бог ще ви въздигне от братята ви пророк, както въздигна мене; Него слушайте във всичко, каквото би ви рекъл;

²³ и всяка душа, която не би послушала тоя Пророк, ще бъде изтребена из людете".

²⁴ И всичките пророци от Самуила и насетне, колцина са говорили, и те са известили за тия дни.

²⁵ Вие сте потомци на пророците, и наследници на завета, който Бог направи с бащите ви, когато каза на Авраама: "В твоето потомство ще се благославят всички земни племена".

²⁶ Бог, като възкреси Служителя Си, първо до вас Го изпрати, за да ви благослови, като отвърща всеки от вас от нечестието ви.

ГЛАВА 4

И когато те още говореха на людете, свещениците и началникът на храмовата стража и садукееите надойдоха върху тях,

² възмутени за гдето те поучаваха людете и проповядваха, в името на Исуса, възкресението на мъртвите.

³ И тъй, туриха ръце на тях и поставиха ги под стража за следния ден, защото беше вече привечер.

⁴ А мнозина от тия, които чуваха словото повярваха; и числото на повярвалите мъже стигна до пет хиляди.

⁵ И на другия ден се събраха в Ерусалим началниците им, старейшините и книжниците;

⁶ и първосвещеникът Анна, и Каиафа, Иоан, Александър и всички, които бяха от първосвещеническият род.

⁷ И като поставиха Петра и Иоана наред, питаха ги: С каква сила, или с кое име, извършихте това?

⁸ Тогава Петър, изпълнен със Светия Дух, им рече: Началници народни и старейшини,

⁹ ако ни изпитвате днес за едно благодеяние сторено на немощен човек, чрез какво биде той изцелен,

¹⁰ да знаете всички вие и всичките Израилеви люде, че чрез името на Исуса Христа Назарянина, Когото вие разпнахте, Когото Бог възкреси от мъртвите, чрез това име

тоя човек стои пред вас здрав.

11 Той е камъкът, който вие зидарите презряхте, който стана глава на ъгъла.

12 И чрез никой друг няма спасение; защото няма под небето друго име дадено между {Или: Открито на.} човеците, чрез което трябва да се спасим.

13 А те, като гледаха дързостта на Петра и Иоана и бяха вече забележили, че са неграмотни и неучени човеци, чудеха се; и познаха, че са били с Исуса.

14 А като видяха изцеления човек стоящ с тях, нямаха какво да противоречат.

15 Затова, като им заповядаха да излязат вън от синедриона, съвещаваха се помежду си, казвайки:

16 Какво да сторим на тия човеци, защото на всичките ерусалимски жители е известно, че бележито знамение стана чрез тях; и не можем да го опровергаем.

17 Но за да се не разнася повече между хората, нека ги заплашим, та да не говорят вече никому в това име.

18 Прочее, те ги повикаха та им заръчаха да не говорят никак нито да поучават в Исусовото име.

19 А Петър и Иоан в отговор им рекоха: Право ли е пред Бога да слушаме вас, а не Бога, разсъдете;

20 защото ние не можем да не говорим това що сме видели и чули.

21 А те, като ги заплашиха изново, пуснаха ги, понеже не знаеха как да ги накажат, поради хората, защото всички славеха Бога за станалото.

22 Защото човекът, над когото се извърши това чудо на изцеление, беше на повече от четиридесет години.

23 И когато ги пуснаха, те дойдоха при своите си та известиха всичко що им рекоха главните свещеници и старейшините.

24 А те като чуха, издигнаха единодушно глас към Бога и рекоха: Владико, Ти си Бог, Който си направил небето, земята, морето и всичко що е в тях,

25 Ти чрез Светия Дух, говорещ чрез устата на слугата Ти, баща на Давида, си рекъл: - "Защо се разяряваха народите, И хората намислюваха суети?"

26 Опълчваха се земните царе, И управниците се събираха заедно, Против Господа и против Неговия Помазаник".

27 Защото наистина и Ирод и Понтийски Пилат, с езичниците и Израилевите люде, се събраха в тоя град против Твоя свет Служител Исуса, Когото си помазал,

28 за да извършат всичко що Твоята ръка и Твоята воля са определили да стане.

29 И сега, Господи, погледни на техните заплашвания, и дай на Своите слуги да говорят Твоето слово с пълна дързост,

30 докато Ти простираш ръката Си да изцеляваш и да стават знамения и чудеса чрез името на Твоя свет Служител Исуса.

31 И като се помолиха, потресе се мястото, гдето бяха събрани; и всички се изпълниха със Светия Дух, и с дързост говореха Божието слово.

32 А множеството на повярвалите имаше едно сърце и душа; и ни един от тях не казваше, че нещо от имота му е негово, но всичко им беше общо.

33 И апостолите с голяма сила свидетелствуваха за възкресението на Господа Исуса; и голяма благодат почиваше над всички тях.

34 Па и никой от тях не беше в лишение; защото всички, които бяха стопани на ниви или на къщи, продаваха ги, и донасяха цената на продаденото,

35 и слагаха я при нозете на апостолите; и раздаваше се на всекиго според колкото

имаше нужда.

³⁶ Така Иосиф, наречен от апостолите Варнава (което значи син на увещание), левит, родом кипрянин,

³⁷ като имаше земя, продаде я, и донесе парите та ги сложи пред нозете на апостолите.

ГЛАВА 5

А някой си човек на име Анания, с жена си Сапфира, продаде имот,

² и задържа нещо от цената, със знанието на жена си; и донесе една част и я сложи пред нозете на апостолите.

³ А Петър рече: Анание, защо изпълни сатана сърцето ти, да излъжеш Светия Дух и да задържиш от цената на нивата?

⁴ Догдето стоеше непродадена не беше ли твоя? И след като се продаде, не бяха ли парите в твоя власт? Защо си намислил това нещо в сърцето си? Не си излъгал човеци, но Бога.

⁵ И Анания, като слушаше тия думи, падна и издъхна; и голям страх обзе всички, които чуха това.

⁶ И по-младите мъже станаха, обвиха го и го изнесоха та го погребяха.

⁷ И като се минаха около три часа, влезе жена му, без да знае за станалото.

⁸ И Петър я попита: Кажи ми за толкова ли продадохте нивата? И тя рече: За толкова.

⁹ А Петър ѝ рече: Защо се съгласихте да изкусите Господния Дух? Ето нозете на тия, които погребяха мъжа ти, са на вратата, и ще изнесат и тебе.

¹⁰ И тя на часа падна до нозете му и издъхна; а момците, като влязоха, намериха я мъртва, и изнесоха я, та я погребяха до мъжа ѝ.

¹¹ И голям страх обзе цялата църква и всички, които чуха това.

¹² И чрез ръцете на апостолите ставаха много знамения и чудеса между людете, (и те всички бяха единодушно в Соломоновия трем;

¹³ а от другите никой не смееше да се присъедини към тях; людете, обаче, ги величаеха;

¹⁴ и още по-голямо множество повярвали в Господа мъже и жени се прибавяха),

¹⁵ така щото даже изнасяха болните по улиците и ги слагаха на постелки и на легла, та, като заминаваше Петър, поне сянката му да засегне някого от тях.

¹⁶ Събираше се още и множество от градовете около Ерусалим та носеха болни и измъчваните от нечистите духове; и всички се изцеляваха.

¹⁷ Тогава станаха първосвещеникът и всички, които бяха с него, съставляващи садукейската секта, та, изпълнени със завист,

¹⁸ туриха ръце на апостолите и положиха ги в общата тъмница.

¹⁹ Но ангел от Господа през нощта отвори вратата на тъмницата та ги изведе и рече:

²⁰ Идете, застанете в храма та говорете на людете всичките думи на тоя живот.

²¹ Те, като чуха това, на съмване влязоха в храма и поучаваха. А първосвещеникът дойде с ония, които бяха с него и, като свикаха синедриона и цялото старейшинство на израилтяните, пратиха в тъмницата да доведат апостолите.

²² Но служителите, като отидоха, не ги намериха в тъмницата; и върнаха се та известиха, казвайки:

- 23** Тъмницата намерихме заключена твърде здраво, и стражарите да стоят при вратата; но като отворихме, не намерихме никого вътре.
- 24** А началникът на храмовата стража и главните свещеници като чува тия думи, бяха в недоумение поради тях, та се чудеха какво ще последва от това.
- 25** Но дойде някой си та им извести: Ето човеците, които турихте в тъмницата, стоят в храма и поучават люде.
- 26** Тогава отиде началникът със служителите и ги доведе, обаче, без насилие, защото се бояха от люде, да не би да ги замерват с камъни.
- 27** И като ги доведоха, поставиха ги пред синедриона; и първосвещеникът ги попита, казвайки:
- 28** Строго ви запретиохме да не поучавате в това име; но ето напълнили сте Ерусалим с учението си, и възнамерявате да докарате върху нас кръвта на тоя човек.
- 29** А Петър и апостолите в отговор рекоха: Подобава да се покоряваме на Бога, а не на човеците.
- 30** Бог на бащите ни възкреси Исуса, Когото вие убихте като Го повесихте на дърво.
- 31** Него Бог възвиси до десницата Си за Началник и Спасител, да даде покаяние на Израиля и прощение на греховете.
- 32** И ние сме свидетели [Нему] за тия неща, както е и Светият Дух, когото Бог даде на ония, които Му се покоряват.
- 33** А те, като чува това, късаха се от яд, и възнамеряваха да ги убият.
- 34** Но един фарисей, на име Гамалиил, законоучител, почитан от всички люде, се изправи в синедриона и заповяда да извадят вън апостолите за малко време;
- 35** и рече на събора: Израилтяни, внимавайте добре какво ще направите на тия човеци.
- 36** Защото в предишни дни въстана Тевда и представяше себе си за голям човек, към когото се присъединиха около четиристотин мъже на брой; който биде убит, и всички, които му се покоряваха, се разпиляха и изчезнаха.
- 37** След него въстана галилеянинът Юда през времето на записването, и отвлече след себе си някои от люде; и той загина, и всички, които му се покоряваха, се разпръснаха.
- 38** И сега ви казвам, оттеглете се от тия човеци и оставете ги, защото, ако това намерение или това дело е от човеци, ще се повали;
- 39** но ако е от Бога, не ще можете го повали. Пазете се да не би да се намерите и богопротивници.
- 40** И те го послушаха: и, като повикаха апостолите, биха ги, и заръчаха им да не говорят в Исусовото име, и ги пуснаха.
- 41** А те си отидоха от синедриона, възраждани загдето се удостоиха да претърпят опозоряване за Исусовото име.
- 42** И ни един ден не преставаха да поучават и да благовестуват и в храма и по къщите си, че Исус е Христос.

ГЛАВА 6

А през тия дни, когато се умножаваха учениците, възникна ропот от гръцките юдеи против еврейските, загдето във всекидневното раздаване на потребностите техните вдовици били пренебрегвани.

- ² По това, дванадесетте свикаха всичките ученици и рекоха: Не е добре ние да оставим Божието слово и да прислужваме на трапези.
- ³ И тъй, братя, изберете измежду вас седем души с одобрен характер, изпълнени с Духа и с мъдрост, които да поставим на тая работа.
- ⁴ А ние ще постоянствуваме в молитвата и в служение на словото.
- ⁵ И това предложение се хареса на цялото множество; и избраха Стефана, мъж пълен с вяра и със Светия Дух, и Филипа, Прохора, Никанора, Тимона, Пармена и Николая, един прозелит от Антиохия.
- ⁶ Тях поставиха пред апостолите: и те, като се помолиха, положиха ръце на тях.
- ⁷ И Божието учение растеше, и числото на учениците в Ерусалим се умножаваше твърде много; и голямо множество от свещениците се подчиняваха на вярата.
- ⁸ А Стефан, пълен с благодат и сила, вършеше големи чудеса и знамения между хората.
- ⁹ Тогава някои от синагогата наречена синагога на либертинците, и от киринейците и александрийците, и някои от Киликия и Азия, подигнаха се и се препираха със Стефана.
- ¹⁰ Но не можаха да противостоят на мъдростта и Духа, с който той говореше.
- ¹¹ Тогава подучиха хората да казват: Чухме го да говори хулни думи против Моисея и против Бога.
- ¹² И подбудиха хората със старейшините и книжниците, и като дойдоха върху него, уловиха го и го докараха в синедриона,
- ¹³ гдето поставиха лъжесвидетели, които казаха: Тоя човек непрестанно говори думи против това свето място и против закона;
- ¹⁴ защото го чухме да казва, че тоя Исус Назарянин ще разруши това място, и ще измени обредите, които Моисей ни е предал.
- ¹⁵ И всички, които седяха в синедриона, като се вгледаха в него, видяха лицето му, като че беше лице на ангел.

ГЛАВА 7

Тогава първосвещеникът рече: Така ли е това?

- ² А той каза: Братя и бащи, слушайте - Бог на славата се яви на Отца ни Авраама, когато беше в Месопотамия, преди да се засели в Харан, и му рече:
- ³ "Излез из отечеството си и из рода си, та дойди в земята, която ще ти покажа".
- ⁴ Тогава той излезе от халдейската земя и се засели в Харан. И оттам, след смъртта на баща му, Бог го пресели в тая земя, в която вие сега живеете.
- ⁵ И не му даде наследство в нея ни колкото една стъпка от нога, а обеща се да я даде за притежание нему и на потомството му след него, докато той още нямаше чад.
- ⁶ И Бог му говори в смисъл, че неговите потомци щяха да бъдат преселени в чужда земя, гдето щяха да ги поробят и притесняват четиристотин години.
- ⁷ Но аз, рече Бог, ще съдя народа, на който ще робуват; и подир това ще излязат и ще Ми служат на това място.
- ⁸ И му даде в завет обрязването; и така Авраам роди Исаака, и обряза го в осмия ден; Исаак роди Якова, а Яков дванадесетте патриарси.
- ⁹ А патриарсите завидяха на Иосифа та го продадоха в Египет; Бог, обаче, беше с

него.

10 и го избави от всичките му беди, и му даде благоволение и мъдрост пред египетския цар Фараона, който го постави управител над Египет и над целия си дом.

11 И настана глад по цялата египетска и ханаанска земя, и голямо бедствие; и бащите ни не намираха прехрана.

12 А Яков, като чу, че имало жито в Египет, изпрати първи път бащите ни;

13 и на втори път Иосиф се откри на братята си, и Иосифовият род стана известен на Фараона.

14 Иосиф прати да повикат баща му Якова и целия му род, седемдесет и пет души.

15 И тъй, Яков слезе в Египет, гдето умря, той и бащите ни;

16 и пренесоха ги в Сихем, та ги положиха в гроба в Сихем, който Авраам беше купил, с цена в сребро от синовете на Емора.

17 А като наближаваше времето да се изпълни обещанието, което Бог беше утвърдил на Авраама, людете бяха нарасли и се умножили в Египет,

18 докле се издигна друг цар над Египет, който не познаваше Иосифа.

19 Той с коварно постъпване против нашия род дотолкова притесняваше бащите ни, щото да хвърля децата им, за да не остават живи.

20 В това време се роди Моисей, който беше прекрасно дете, и когото храниха три месеца в бащиния му дом.

21 И когато го хвърлиха, Фараоновата дъщеря го взе и го отхрани за свой син.

22 И Моисей беше научен на всичката египетска мъдрост, и бе силен в слово и в дело.

23 А като навършваше четиридесетата си година, дойде му на сърце да посети братята си израилтяните.

24 И виждайки един от тях онеправдан, защити го, и отмъсти за притеснения като порази египтянина,

25 мислейки, че братята му ще разберат, че Бог чрез неговата ръка им дава избавление; но те не разбраха.

26 На следния ден той им се яви, когато двама от тях се биеха, и като искаше да ги помири, каза: Човеци, вие сте братя; защо се онеправдавате един друг?

27 А тоя, който онеправдаваше ближния си, го отблъсна, и рече: Кой те е поставил началник и съдия над нас?

28 И мене ли искаш да убиеш както уби вчера египтянина?

29 Поради тая дума, Моисей побягна и стана пришелец в мадиамската земя, гдето роди двама сина.

30 И като се навършиха четиридесет години, яви му се ангел Господен в пустинята на Синайската планина, всред пламъка на една запалена къпина.

31 А Моисей, като видя гледката, почуди й се; но когато се приближаваше да прегледа, дойде глас от Господа;

32 "Аз съм Бог на бащите ти, Бог Авраамов, Исааков и Яковов". И Моисей се разтрепери и не смееше да погледне.

33 И Господ му рече: "Изуй обувщата от нозете си, защото мястото, на което стоиш, е света земя.

34 Видях, видях злостраданието на людете Ми, които са в Египет, чух стенанието им, и слязох за да ги избавя. Дойди, прочее, и ще те изпратя в Египет".

35 Този Моисей, когото бяха отказали да приемат, като му рекоха: Кой те постави

началник и съдия? него Бог, чрез ръката на ангела, който му се яви в къпината, прати и за началник и за избавител.

36 Той ги изведе, като върши чудеса и знамения в Египет, в Червеното море и в пустинята през четиридесет години.

37 Това е същият Моисей, който рече на израилтяните: "Бог ще ви въздигне от братята ви пророк, както въздигна и мене",

38 Това е оня, който е бил в църквата в пустинята заедно с ангела, който му говореше на Синайската планина, както и с бащите ни, който и прие животворни думи, да ги предаде на нас:

39 когото нашите бащи не искаха да послушат, но го отхвърлиха, и се повърнаха със сърцата си в Египет,

40 казвайки на Аарона: "Направи ни богове, които да ходят пред нас, защото този Моисей, който ни изведе из Египетската земя, не знаем що му стана".

41 И през ония дни те си направиха теле, и принесоха жертва на идола и, се веселяха с това, което техните ръце бяха направили.

42 Затова Бог се отвърна от тях, и ги предаде да служат на небесното войнство, както е писано в книгата на пророците: - "Доме Израилев, на Мене ли принасяхте заклани животни и жертви Четиридесет години в пустинята?

43 Напротив, носехте скинията на Молоха, И звездата на бога Рефана, Изображенията, които си направихте, за да им се кланяте; Затова, ще ви преселя от татък Вавилон".

44 Скинията на свидетелството беше с бащите ни в пустинята, според както заповяда Оня, Който каза на Моисея да я направи по образа, който бе видял;

45 която нашите бащи по реда си приеха и внесоха с Исуса Навиева във владенията на народите, които Бог изгони пред нашите бащи; и така стоеше до дните на Давида,

46 който придоби Божието благоволение, и поиска да намери обиталище за Якововия Бог.

47 А Соломон му построи дом.

48 Но Всевишният не обитава в ръкотворени храмове, както казва пророка:

49 "Небето ми е престол, А земята е Мое подножие; Какъв дом ще построите за Мене? Казва Господ, Или какво е мястото за Моя покой?

50 Не направи ли Моята ръка всичко това?"

51 Коравовратни и с необрязано сърце и уши! вие всякога се противите на Светия Дух; както правеха бащите ви, така правите и вие.

52 Кого от пророците не гониха бащите ви? а още и избиха ония, които предизвестиха за дохождането на Този Праведник, на Когото вие сега станяхте предатели и убийци, -

53 вие, които приехте закона чрез ангелско служение, и го не опазихте.

54 А като слушаха това, сърцата им се късаха от яд, и те скърцаха със зъби на него.

55 А Стефан, бидейки пълен със Светия Дух, погледна на небето, и видя Божиата слава и Исуса стоящ отдясно на Бога;

56 и рече: Ето, виждам небесата отворени, и Човешкият Син стоящ отдясно на Бога.

57 Но те, като изкрещяха със силен глас, запушиха си ушите и единодушно се спуснаха върху него.

58 И като го изтласкаха вън от града, хвърляха камъни върху него. И свидетелите сложиха дрехите си при нозете на един момък на име Савел.

⁵⁹ И хвърляха камъни върху Стефана, който призоваваше Христа, казвайки: Господи Исусе, приеми духа ми.

⁶⁰ И като коленичи, извика със силен глас: Господи, не им считай тоя грях. И като рече това, заспа.

ГЛАВА 8

А Савел одобряваше убиването му. И на същия ден се подигна голямо гонение против църквата в Ерусалим; и те всички с изключение на апостолите, се разпръснаха по юдейските и самарийските окръзи.

² И някои благочестиви човеци погребяха Стефана и ридаха за него твърде много.

³ А Савел опустошаваше църквата като влизаше във всяка къща и завличаше мъже и жени та ги предаваше в тъмница.

⁴ А тия, които бяха се разпръснали, обикаляха и разгласяваха благовестието.

⁵ Така Филип слезе в град Самария и им проповядваше Христа.

⁶ И народът единодушно внимаваше на това, което Филип им говореше, като слушаха всичко, и виждаха знаменията, които вършеше.

⁷ Защото нечистите духове, като викаха със силен глас, излизаха от мнозина, които ги имаха; и мнозина парализирани и куци бидоха изцелени,

⁸ тъй щото настана голяма радост в оня град.

⁹ А имаше от по-напред в града един човек на име Симон, който, като, представяше себе си за някаква велика личност, правеше магии и учудваше населението на Самария.

¹⁰ На него внимаваха всички, от малък до голям, казвайки: Тоя е така наречената велика Божия сила.

¹¹ И внимаваха на него, понеже за доста време ги беше учудвал с магиите си.

¹² Но когато повярваха на Филипа, който благовестуваше за Божието царство и за Исус Христовото име, кръщаваха се мъже и жени.

¹³ И самият Симон повярва и, като се кръсти, постоянно придружаваше Филипа, та, като гледаше, че стават знамения и велики дела, удивляваше се.

¹⁴ А апостолите, които бяха в Ерусалим, като чува, че Самария приела Божието учение, пратиха им Петра и Иоана,

¹⁵ които, като слязоха, помолиха се за тях за да приемат Светия Дух;

¹⁶ защото Той не беше слязъл още ни на един от тях; а само бяха кръстени в Исус Христовото име.

¹⁷ Тогава апостолите полагаха ръце на тях и те приемаха Светия Дух.

¹⁸ А Симон, като видя, че с полагането на апостолските ръце се даваше Светия Дух, предложи им пари, казвайки:

¹⁹ Дайте и на мене тая сила щото, на когото положа ръце, да приема Светия Дух.

²⁰ А Петър му рече: Парите ти с тебе заедно да погинат, защото си помислил да придобиеш Божия дар с пари.

²¹ Ти нямаш нито участие, нито дял в тая работа, защото сърцето ти не е право пред Бога.

²² Затуй покай се от това твое нечестие, и моли се Господу дано ти се прости тоя помисъл на сърцето ти;

- 23** понеже виждам, че си в горчива жлъчка и си вързан в неправда.
- 24** А Симон в отговор рече: Молете се вие на Господа за мене, да не ме постигне нищо от онова що рекохте.
- 25** Те, прочее, след като засвидетелствуваха и разгласяваха Господното учение, върнаха се в Ерусалим, като по пътя проповядваха благовестието в много самарийски села.
- 26** А ангел от Господа говори на Филипа, казвайки: Стани, иди към юг, по пътя, който слиза от Ерусалим през пустинята за Газа.
- 27** И той стана та отиде. И, ето, човек от Етиопия, скопец, велможа на етиопската царица Кандакия, който беше поставен над цялото ѝ съкровище, и беше дошъл в Ерусалим да се поклони,
- 28** на връщане седеше в колесницата си и четеше пророка Исаия.
- 29** А Духът рече на Филипа: Приблужи се и придружи тая колесница.
- 30** И Филип се завтече та го чу като прочиташе пророка Исаия, и каза: Ами разбираш ли каквото четеш?
- 31** А той рече: Как да разбера, ако ме не упъти някой? И помоли Филипа да се качи и да седне с него.
- 32** А мястото от писанието, което, четеше беше това: - "Като овца биде заведен на клане: И както агне пред стригача си не издава глас, Така не отваря устата Си;
- 33** В унижение отмени се съдбата Му, А поколението Му, - Кой ще го изкаже? Защото се взе живота Му от земята"
- 34** И скопецът продума и рече на Филипа: Каж ми, моля ти се, за кого казва това пророкът, - за себе си ли, или за някой друг?
- 35** А Филип отвори уста, и като почна от това писание, благовести му Исуса.
- 36** И като вървяха по пътя дойдоха до една вода; и скопецът каза: Ето вода; какво ми пречи да се кръстя?
- 37** [И Филип рече: Ако вярваш от все сърце, можеш. А той в отговор каза: Вярвам, че Исус Христос е Син Божий].
- 38** Тогава заповяда да се спре колесницата; и двамата слязоха във водата, и Филип и скопецът; и кръсти го.
- 39** А когато излязоха из водата, Господният Дух грабна Филипа; и скопецът вече не го видя, защото възрадван продължи пътя си.
- 40** А Филип се намери в Азот; и, като преминаваше, проповядваше благовестието по всичките градове докле стигна в Кесария.

ГЛАВА 9

А Савел, като още дишаше заплашване и убийство против Господните ученици, отиде при първосвещеника.

- 2** и поиска от него писма до синагогите в Дамаск, че, ако намери някой от тоя Път, мъже или жени, да ги докара вързани в Ерусалим.
- 3** И на отиване, като наближаваше Дамаск, внезапно блесна около него светлина от небето.
- 4** И като падна на земята, чу глас, който му каза: Савле, Савле, защо Ме гониш?
- 5** А той рече: Кой си Ти, Господи? А Той отговори: Аз съм Исус, Когото ти гониш.
- 6** Но стани, влез в града, и ще ти кажа какво трябва да правиш.

- ⁷ А мъжете, които го придружаваха, стояха като вцепенени, понеже чуха гласа, а не видяха никого.
- ⁸ И Савел стана от земята, и когато отвори очите си, не виждаше нищо; и водеха го за ръка та го въведоха в Дамаск.
- ⁹ И прекара три дни без да види и, не яде, нито пи.
- ¹⁰ А в Дамаск имаше един ученик на име Анания; и Господ му рече във видение: Анание! А той рече: Ето ме, Господи.
- ¹¹ И Господ му рече: Стани и иди на улицата, която се нарича Права и попитай в къщата на Юда за един тарсянин на име Савел; защото, ето, той се моли;
- ¹² и е видял един човек на име Анания да влиза и да полага ръце на него, за да прогледа.
- ¹³ Но Анания отговори: Господи, чул съм от мнозина за тоя човек, колко зло е сторил на Твоите светии в Ерусалим.
- ¹⁴ И тука имал власт от главните свещеници да върже всички, които призовават Твоето име.
- ¹⁵ А Господ му рече: Иди, защото той ми е съд избран да разгласява Моето име пред народите и царе и пред израилтяните;
- ¹⁶ защото Аз ще му покажа, колко много той трябва да пострада за името Ми.
- ¹⁷ И тъй Анания отиде и влезе в къщата; и като положи ръце на него, рече: Брате Савле, Господ ме изпрати, - същият Исус Който ти се яви на пътя, по който ти идеше, - за да прогледаш и да се изпълниш със Светия Дух.
- ¹⁸ И начаса паднаха от очите му като люспи, и той прогледа; и стана та се кръсти.
- ¹⁹ А като похапна, доби сила, и преседя няколко дни с учениците в Дамаск.
- ²⁰ И почна веднага да проповядва по синагогите, че Исус е Божият Син.
- ²¹ И всички, които го слушаха, се удивляваха, и казваха: Не е ли тоя, който в Ерусалим съсипвал тия, които призовавали това име, и дошъл тука за да закара такива вързани при главните свещеници?
- ²² А Савел се засилваше още повече, и преодоляваше юдеите, които живееха в Дамаск, като доказваше, че това е Христос.
- ²³ И когато се минаха доста дни, юдеите се наговориха да го убият;
- ²⁴ но техния заговор стана известен на Савла. И те даже вардеха портите денем и нощем, за да го убият,
- ²⁵ но учениците му го взеха през нощта и го свалиха през стената, като го спуснаха с кош.
- ²⁶ И когато дойде в Ерусалим, той се стараеше да дружи с учениците; но всички се бояха от него, понеже не вярваха, че е ученик.
- ²⁷ Но Варнава го взе та го доведе при апостолите, и разказа им как бил видял Господа по пътя, и че му говорил, и как в Дамаск дързостно проповядвал в Исусовото име.
- ²⁸ И той влизаше и излизаше с тях в Ерусалим, като дързостно проповядваше в Господното име.
- ²⁹ И говореше и се препираше с гръцките юдеи; а те търсеха случай да го убият.
- ³⁰ Но братята, като разбраха това, заведоха го в Кесария и изпратиха го в Тарс.
- ³¹ И тъй по цяла Юдея, Галилея и Самария църквата имаше мир и се назидаваше, и, като ходеше в страх от Господа и в утехата на Светия Дух, се умножаваше.
- ³² И Петър, като обикаляше всичките вярващи, слезе и до светиите, които живееха в

Лиди.

33 И там намери един човек на име Еней, който бе парализиран.

34 И Петър му рече: Енее, Исус Христос те изцелява; стани направи леглото си. И веднага той стана.

35 И всички, които живееха в Лиди и в Саронското поле, го видяха, и се обърнаха към Господа.

36 А в Иопия имаше една последователка на име Тавита (което значи Сърна). Тая жена вършеше много добри дела и благодеяния.

37 И през тия дни тя се разболя и умря; и като я окъпаха, положиха я в една горна стая.

38 И понеже Лиди беше близо до Иопия, учениците, като чува, че Петър бил там, изпратиха до него двама човека да го помолят: Не се бави да дойдеш при нас.

39 И Петър стана и отиде при тях. И като дойде, заведоха го в горната стая; и всичките вдовици стояха около него и плачеха, и му показаха многото ризи и дрехи, които правеше Сърна когато бе с тях.

40 А Петър изкара всички навън, коленичи та се помоли, и се обърна към тялото и рече: Тавито, стани. И тя отвори очите си, и като видя Петра, седна.

41 И той ѝ подаде ръка и я изправи; и после повика светиите и вдовиците и представи им я жива.

42 И това стана известно по цяла Иопия; и мнозина повярваха в Господа.

43 А Петър преседя дълго време в Иопия у някого си кожар Симон.

ГЛАВА 10

Имаше в Кесария един човек на име Корнилий, стотник от така наречения италийски полк.

2 Той беше благочестив и се боеше от Бога с целия си дом, раздаваше много милостини на людето, и непрестанно се молеше на Бога.

3 Около деветия час през деня той видя ясно във видение един ангел от Бога, който влезе при него и му рече: Корнилие!

4 А Той, като се взря в него, уплашен рече: Що е, Господи? И ангелът му каза: Твоите молитви и твоите милостини възлязоха пред Бога за спомен.

5 И сега изпрати човеци в Иопия да повикат едного Симона, чието презиме е Петър.

6 Той гостува у някой си кожар Симон, чиято къща е край морето, [той ще ти каже що трябва да правиш].

7 И като си отиде ангелът, който му говореше, той повика двама от слугите си и един благочестив войник от тия, които редовно му служеха;

8 и като им разказа всичко, прати ги в Иопия.

9 А на следния ден, когато те пътуваха и приближаваха до града, около шестия час Петър се качи на къщния покрив да се помоли.

10 И като огладня, поиска да яде; но докато приготвяха, той дойде в изстъпление,

11 и видя небето отворено и някакъв съд, като голяма плащаница, да слиза, спускана чрез четирите ъгъла към земята.

12 В него имаше всякакви земни четвероноги и животни и небесни птици.

13 И дойде глас към него: Стани, Петре, заколи и яж.

- ¹⁴ А Петър рече: Никак, Господи, защото никога не съм ял нищо мръсно и нечисто.
- ¹⁵ И пак дойде към него втори път глас: Което Бог е очистил, ти за мръсно го не считай.
- ¹⁶ И това стана три пъти, след, което съдът се вдигна веднага на небето.
- ¹⁷ А докато Петър беше в недоумение, какво значеше видението, което беше видял, ето, изпратените от Корнилия човеци, като бяха разпитали за Симоновата къща, застанаха пред портата.
- ¹⁸ и повикаха та попитаха: Тука ли гостува Симон, чието презиме е Петър?
- ¹⁹ И докато Петър още размисляше за видението, Духът му рече: Ето, трима човека те търсят.
- ²⁰ Стани, слез, та иди с тях; и никак не се съмнявай, защото Аз съм ги изпратил.
- ²¹ И тъй, Петър слезе при човеците и рече: Ето аз съм оня, когото търсите. По коя причина дойдохте?
- ²² А те рекоха: Стотникът Корнилий, човек праведен и който се бои от Бога, и с добро име между целия юдейски народ, биде уведомен от Бога чрез един свет ангел да те повика у дома си и да чуе думи от тебе.
- ²³ Тогава той ги покани вътре да ги нагости. И на сутринта той стана та излезе с тях; а някои от братята от Иопия го придружиха.
- ²⁴ И на другия ден влязоха в Кесария; а Корнилий ги чакаше, като беше свикал роднините си и близките си приятели.
- ²⁵ И когато влизаше Петър, Корнилий го посрещна, падна пред нозете му и се поклони.
- ²⁶ А Петър го дигна, казвайки: Стани; и сам аз съм човек.
- ²⁷ И разговаряйки се с него, той влезе и намери мнозина събрани.
- ²⁸ И рече им: Вие знаете колко незаконно е за юдеин да има сношение или да дружи с иноплеменник; Бог, обаче, ми показа, че не бива да наричам никого мръсен или нечист.
- ²⁹ Затова, щом ме повикахте, дойдох без да възразявам; и тъй, питам ви по коя причина сте ме повикали?
- ³⁰ И Корнилий рече: Преди четири дни, в тоя час прекарвах деветия час в молитва у дома; и ето, пред мене застана човек със светло облекло, който каза:
- ³¹ Корнилие, твоята молитва е послушана, и твоите милостини се помнят пред Бога.
- ³² Прати, прочее, в Иопия да повикат Симона, чието презиме е Петър; той гостува в дома на един кожар Симон, край морето, [той като дойде, ще ти говори].
- ³³ Начаса, прочее, пратих до тебе, и ти си сторил добре да дойдеш. И тъй, ние всички присъствуваме тука пред Бога за да чуем все що ти е заповядано от Господа.
- ³⁴ А Петър отвори уста и рече: Наистина виждам, че Бог не гледа на лице;
- ³⁵ но във всеки народ оня, който Му се бои и върши правото, угоден Му е.
- ³⁶ Словото, което Той прати на израилтяните та им благовестяваше мир чрез Исуса Христа, (Който е Господар на всички),
- ³⁷ това слово вие знаете, което след кръщението, проповядвано от Иоана, се разпространи по цяла Юдея, начиная от Галилея,
- ³⁸ именно, Исус от Назарет, - как Бог Го помаза със Светия Дух и със сила; Който обикаляше да прави благодеяния и да изцелява всички угнетявани от дявола; защото Бог беше с Него.
- ³⁹ И ние сме свидетели на всичко що извърши Той и в Юдейската земя и в

Ерусалим; Когото и убиха, като Го повесиха на дърво.

⁴⁰ Него Бог възкреси на третия ден, и даде му да се яви,

⁴¹ не на всичките люде, а на нас предизбраните от Бога свидетели, които ядохме и пихме с Него след като възкръсна от мъртвите.

⁴² И заръча ни да проповядваме на людете и да свидетелствуваме, че Той е определеният от Бога Съдия на живите и мъртвите.

⁴³ За Него свидетелствуват всичките пророци, че всеки, който повярва в Него, ще получи чрез Неговото име прощение на греховете си.

⁴⁴ Докато Петър още говореше тия думи, Светият Дух слезе на всички, които слушаха словото.

⁴⁵ И обрязаните вярващи дошли с Петра, се смаяха загдето дарът на Светия Дух, се изля и на езичниците,

⁴⁶ защото ги чуваха да говорят чужди езици и да величаят Бога. Тогава Петър проговори:

⁴⁷ Може ли някой да забрани водата, да се не кръстят тия, които приеха Светия Дух, както и ние?

⁴⁸ И заповяда да бъдат кръстени в името на Исуса Христа. Тогава му се примолиха да преседи няколко дни у тях.

ГЛАВА 11

И апостолите и братята, които бяха в Юдея, чува, че езичниците приели Божието слово.

² И когато Петър влезе в Ерусалим, ония, които бяха от обрязаните, се препираха с него, казвайки:

³ При необрязани човеци си влизал и си ял с тях.

⁴ А Петър захвана, та им изложи наред станалото, като каза:

⁵ Аз бях на молитва в град Иопия, и в изстъпление видях видение: един съд като голяма плащаница слизаше, спускан чрез четирите ъгъла от небето, и дойде дори до мене.

⁶ В него, като се взрях и разсъждавах, видях земните четвероноги, зверове, и животни, и небесни птици.

⁷ Чух още и глас, който ми каза: Стани, Петре, заколи и яж.

⁸ Но аз рекох: Никак, Господи, защото никога не е влизало в устата ми нещо мръсно или нечисто.

⁹ Обаче, втори глас от небето продума: Което Бог е очистил, ти за мръсно го не считай.

¹⁰ Това стана три пъти, след което всичко се дръпна пак на небето.

¹¹ И ето, на същия час трима човека, изпратени от Кесария до мене, пристигнаха пред къщата, в която бяхме.

¹² И Духът ми каза да отида с тях, и никак да не правя разлика между човеците, а с мене дойдохме и шестимата тия братя, и влязохме в къщата на човека.

¹³ И той ни разказа как видял ангела да стои в къщата му и да казва: Прати човеци в Иопия да повикат Симона, чието презиме е Петър;

¹⁴ той ще ти каже думи, чрез които ще се спасиш ти и целият ти дом.

¹⁵ И когато почнах да говоря, Светият Дух слезе на тях, както и на нас изначало.

- 16** Тогава си спомних думата на Господа, как каза: Иоан е кръщавал с вода, а вие ще бъдете кръстени със Светия Дух.
- 17** И тъй, ако Бог даде същия дар и на тях, когато повярваха в Господа Исуса Христа, както и на нас, кой бях аз та да можех да възпрепятствувам на Бога?
- 18** Като чуха това, те престанаха да възразяват, и славеха Бога, казвайки: И на езичниците Бог даде покаяние за живот.
- 19** Между това, разпръснатите от гонението, което стана по убиването на Стефана, пътуваха дори до Финикия, Кипър и Антиохия, като на никой друг не възвестяваха словото освен на юдеите.
- 20** Обаче между тях имаше някои кипряни и киринейци, които, като пристигнаха в Антиохия, говореха и на гърците, благовестявайки Господа Исуса.
- 21** Господната ръка беше с тях та голямо число човеци повярваха и се обърнаха към Господа.
- 22** И стигна известие за тях в ушите на църквата в Ерусалим; и те изпратиха Варнава в Антиохия;
- 23** който като дойде и видя делото на Божията благодат, зарадва се, и увещаваше всички да пребъдват в Господа с непоколебимо сърце.
- 24** Понеже той беше добър човек пълен със Светия Дух и с вяра; и значително множество се прибави към Господа.
- 25** Тогава той отиде в Тарс да търси Савла;
- 26** и като го намери, доведе го в Антиохия, та, като се събираха в църквата цяла година, научиха значително множество. И първо в Антиохия учениците се нарекоха християни.
- 27** И през тия дни слязоха пророци от Ерусалим в Антиохия,
- 28** един от които на име Агав, стана и обяви чрез Духа, че щеше да настане голям глад по цялата вселена; какъвто и стана в дните на Клавдия.
- 29** Затова учениците наредиха да изпратят всеки според състоянието си, помощ на братята, които живееха в Юдея;
- 30** което и сториха, и я изпратиха до презвитерите чрез ръката на Варнава и Савла.

ГЛАВА 12

- О**коло това време цар Ирод простря ръцете си да притесни някои от църквата.
- 2** Уби с меч Иоановия брат Якова;
- 3** и, като видя, че беше угодно на юдеите, той при това улови и Петра. Това беше през дните на безквасните хлябове.
- 4** И като го хвана, хвърли го в тъмница, и предаде го на четири четворки войници да го вардят, с намерение да го изведе пред людете подир пасхата.
- 5** И така, те вардеха Петра в тъмницата; а църквата принасяше пред Бога усърдна молитва за него.
- 6** И през същата нощ, когато Ирод щеше да го изведе, Петър спеше между двама войника, окован с две вериги; и стражари пред вратата вардеха тъмницата.
- 7** И, ето, един ангел от Господа застана до него, и светлина осия килията; и като побута Петра по ребрата, разбуди го и рече му: Ставай бърже. И веригите паднаха от ръцете му.
- 8** И ангелът му рече: Опаши се и обуи сандалите си. И той стори така. Тогава му

каза: Облечи дрехата си и дойди подир мене.

⁹ И Петър излезе и вървеше изподире, без да знае, че извършеното от ангела е действителност, но си мислеше, че вижда видение.

¹⁰ А като преминаха първата и втората стража, дойдоха до желязната порта, която води в града, и тя им се отвори сама; и като излязоха през нея, изминаха една улица и ангелът веднага се оттегли от него.

¹¹ И Петър, когато дойде на себе си, рече: Сега наистина зная, че Господ изпрати ангела Си и ме избави от ръката на Ирода, и от всичко, което юдейските люде очакваха.

¹² И като поразмисли, дойде при къщата на Мария, майката на Иоана, чието презиме бе Марко, гдето бяха събрани мнозина да се молят.

¹³ И когато похлопа на вратичката в портата, една слугиня на име Рода излезе да послуша кой е.

¹⁴ И щом позна Петровия глас, от радост не отвори портата, а се завтече и извести, че Петър стои пред портата.

¹⁵ А те ѝ рекоха: Ти си луда. Но тя настояваше, че това що им казва е вярно. Тогава те думаха: Това е неговият ангел {Т. е. Ангел-хранител.}.

¹⁶ А Петър продължаваше да хлопа; и като отвориха, видяха го и се смаяха.

¹⁷ А той им помахаше с ръка да мълчат, и им разказа, как го изведе Господ из тъмницата. И като им каза: Явете това на Якова и на братята, излезе та отиде на друго място.

¹⁸ А като се съмна, стана не малко смущение между войниците - какво стана Петър.

¹⁹ А Ирод, като го потърси и не го намери, изпита стражарите и заповяда да ги погубят. И слезе от Юдея в Кесария, и там живееше.

²⁰ А Ирод беше много разгневен от тирците и сидонците; и те дойдоха единодушно при него, и, като спечелиха поддръжката на царския постелник Власти, просека помирение, защото тяхната област се хранеше от царската.

²¹ И в един определен ден Ирод, облечен в царска одежда, седна на престола и държа реч пред тях.

²² А народът извика: Глас Божий, а не човешки!

²³ И понеже не въздаде слава на Бога, начаса един ангел от Господа го порази, та биде изяден от червеи и умря.

²⁴ Между това, Божието учение растеше и се умножаваше.

²⁵ А Варнава и Савел, като свършиха службата си, върнаха се от Ерусалим в Антиохия и взеха със себе си Иоана, чието презиме бе Марко.

ГЛАВА 13

А в антиохийската църква имаше пророци и учители: Варнава, Симеон, наречен Нигер, киринеецът Луций, Манаин, който беше възпитан заедно с четверовластника Ирод и Савел.

² И като служеха на Господа и постеха, Светият Дух рече: Отделете ми Варнава и Савла за работата, на която съм ги призовал.

³ Тогава, като постиха и се помолиха, положиха ръце на тях и ги изпратиха.

⁴ И така те, изпратени от Светия Дух, слязоха в Селевкия, и оттам отплуваха за Кипър.

- ⁵ И когато бяха в Саламин, проповядваха Божието слово в юдейските синагоги; и имаха Иоана за свой прислужник.
- ⁶ И като преминаха целия остров до Пафа, намериха някой си магьосник, лъжепророк, юдеин на име Вариисус,
- ⁷ който беше с управителя Сергия Павла, един разумен човек. Тоя последният повика Варнава и Савла и поиска да чуе Божието слово.
- ⁸ Но магьосникът Елима (защото така се превежда името му) им се противеше, и стараеше се да отвърне управителя от вярата.
- ⁹ Но Савел, който се наричаше и Павел, изпълнен със Светия Дух, се вгледа в него и рече:
- ¹⁰ О, ти, пълен с всякакви лукавщини и с всякакво коварство, сине дяволски, враже на всичко що е право, няма ли да престанеш да извращаваш правите пътища на Господа?
- ¹¹ И сега, ето, Господната ръка е върху тебе; ти ще ослепееш, и няма да виждаш слънцето за известно време. И начаса падна на него помрачаване и тъмнина; и той се луташе, търсейки да го води някой за ръка.
- ¹² Тогава управителят, като видя станалото, повярва, смаян от Господното учение.
- ¹³ А Павел и дружината му, като отплуваха от Пафа, дойдоха в Перга Памфилийска; а Иоан се отдели от тях и се върна в Ерусалим.
- ¹⁴ А те заминаха от Перга и стигнаха в Антиохия писидийска; и в съботния ден влязоха в синагогата и седнаха.
- ¹⁵ И след прочитането на закона и пророците, началниците на синагогата пратиха до тях да им кажат: Братя, ако имате някоя увещателна дума за хората кажете.
- ¹⁶ Павел, прочее, стана та помахаша с ръка, и рече: Израилтяни, и вие, които се боите от Бога, слушайте.
- ¹⁷ Бог на тоя Израилски народ избра бащите ни и издигна народа, когато престояваха в Египетската земя, и с издигната мишца ги изведе из нея.
- ¹⁸ И за около четиридесет години ги води и храни в пустинята.
- ¹⁹ И като изстреби седем народа в Ханаанската земя, раздели им тяхната земя да им бъде наследство за около четиристотин и петдесет години.
- ²⁰ След това им дава съдии до пророка Самуила.
- ²¹ После поискаха цар; и Бог им даде Саула, Кисовия син, мъж от Вениаминовото племе, за четиридесет години.
- ²² И него като отмахна, издигна им за цар Давида, за когото свидетелствува, казвайки, "Намерих Давида, Иесеевия син, човек според сърцето Ми, който ще изпълни всичката Ми воля".
- ²³ От неговото потомство Бог, според обещанието Си, въздигна на Израиля Спасител, Исуса,
- ²⁴ след като Иоан, преди Неговото идване, беше проповядвал кръщението на покаяние на целия Израилски народ.
- ²⁵ И като свършваше попрището си, Иоан казваше: Според както мислите, кой съм аз? Не съм Оня, Когото очаквате; но, ето, подир мене иде Един, Комуто не съм достоен да развържа обувката на нозете.
- ²⁶ Братя, потомци от Авраамовия род, и които измежду вас се боят от Бога, нам се изпрати вестта на това спасение.
- ²⁷ Защото ерусалимските жители и техните началници, като не Го познаха, а без да

разберат пророческите думи, които се прочитат всяка събота, изпълниха ги като Го осъдиха.

28 Без да намерят в Него нещо достойно за смърт, пак изискаха от Пилата да бъде убит.

29 И когато изпълниха всичко, що бе писано за Него, снеса Го от дървото и положиха Го в гроб.

30 Но Бог Го възкреси от мъртвите.

31 И Той в продължение на много дни се явяваше на тях, които бяха възлезли с Него от Галилея в Ерусалим, които сега са свидетели за Него пред хората.

32 И ние ви донесохме блага вест за обещанието дадено на бащите ни,

33 че Бог го изпълни на техните чада, като възкреси Исуса; както е писано и във втория Псалом: - "Ти си Мой Син, Аз днес Те родих".

34 А че Го е възкресил от мъртвите, никога вече да се не връща в изтлението казва така: "Ще ви дам Верните милости, обещани на Давида".

35 Защото и в друг Псалом казва: "Няма да оставиш Светеца Си да види изтление".

36 Обаче, Давид, след като в своето си поколение послужи на Божието намерение, заспа и биде положен при бащите си, и видя изтление.

37 А Тоя, Когото Бог възкреси, не видя изтление.

38 И така, братя, нека ви бъде известно, че чрез Него се проповядва на вас прощение на греховете.

39 и че всеки, който вярва, се оправдава чрез Него от всичко, от което не сте могли да се оправдаете чрез Моисеевия закон.

40 Затова внимавайте да не би да ви постигне казаното от пророците:

41 "Погледнете, презрители, учудете се, и се погубете; Защото Аз ще извърша едно дело във вашите дни, Дело, което никак няма да повярвате, ако и да ви го разкаже някой".

42 Когато си излизаха [из юдейската синагога, езичниците] ги молеха да им се проповядват тях думи и следващата събота.

43 И когато се разиде синагогата, мнозина от юдеите и от благочестивите прозелити тръгнаха след Павла и Варнава; които, като се разговаряха с тях, увещаваха ги да постоянноствуват в Божиата благодат.

44 На следващата събота се събра почти целият град да чуят Божието слово.

45 А юдеите като видяха множествата, изпълниха се със завист, опровергаваха това, което говореше Павел и хулеха.

46 Но Павел и Варнава говореха дързостно и рекоха: Нужно беше да се възвести първо на вас Божието учение; но понеже го отхвърляте и считате себе си недостойни за вечния живот, ето обръщаме се към езичниците.

47 Защото така ни заповяда Господ, казвайки: "Поставих Те за светлина на народите, За да бъдеш за спасение до края на земята"

48 И езичниците, като слушаха това, радваха се и славеха Божието учение; и повярваха всички, които бяха отредени за вечния живот.

49 И Господното учение се разпространяваше по цялата тая страна.

50 А юдеите подбудиха набожните високопоставени жени и градските първенци, и като повдигнаха гонение против Павла и Варнава, изпъдиха ги из пределите си.

51 А те отърсиха против тях праха от нозете си, и дойдоха в Икония.

52 А учениците се изпълниха с радост и със Светия Дух.

ГЛАВА 14

А в Икония те влязоха заедно в юдейската синагога, и така говориха, че повярваха голямо множество юдеи и гърци.

² А непокорните на Божието учение юдеи подбудиха и раздразниха духовете на езичниците против братята.

³ Но пак те преседяха там доста време и дързостно говореха за Господа, Който свидетелствуваше за словото на Своята благодат, като даваше да стават знамения и чудеса чрез техните ръце.

⁴ И множеството в града се раздвои; едни бяха с юдеите, други с апостолите.

⁵ И когато се породи стремеж у езичниците и юдеите с началниците им за да ги опозорят и да ги убият с камъни,

⁶ те се научиха и избягаха в ликаонските градове, Листра и Дервия, и в околните им места,

⁷ и проповядваха благовестието.

⁸ А в Листра седеше някой си човек немощен в нозете си, куц от рождението си, който никога не бе ходил.

⁹ Той слушаше Павла като говореше; а Павел, като се взря в него и видя че има вяра да бъде изцелен,

¹⁰ рече със силен глас: Стани на нозете си. И той скочи и ходеше.

¹¹ А народът, като видя какво извърши Павел, извика със силен глас, казвайки по ликаонски: Боговете оприличени на човеци, са слезли при нас.

¹² И наричаха Варнава Юпитер, а Павла Меркурий, понеже той беше главният говорител.

¹³ И жрецът при Юпитеровото капище, което беше пред града, приведе юнци и донесе венци на портите, и заедно с народа се канеше да принесе жертва.

¹⁴ Като чуха това апостолите Варнава и Павел, раздраха дрехите си, скочиха всред народа, та извикаха, казвайки:

¹⁵ О, мъже, защо правите това? И ние сме човеци със същото естество като вас, и благовестяваме ви да се обърнете от тия суети към живия Бог, Който е направил небето, земята, морето и всичко що има в тях;

¹⁶ Който през миналите поколения е оставял всичките народи да ходят по своите пътища,

¹⁷ ако и да не е престава да свидетелствува за Себе Си, като е правил добрини и давал ви е от небето дъждове и родовити времена, и е пълнил сърцата ви с храна и веселба.

¹⁸ И като казаха това, те едвам възпряха множествата да не им принасят жертва.

¹⁹ Между това дойдоха юдеи от Антиохия и Икония, които убедиха народа; и те биха Павла с камъни, и го извлякоха вън от града, като мислеха, че е умрял.

²⁰ А когато учениците още стояха около него, той стана та влезе в града; и на утринта отиде с Варнава в Дервия.

²¹ И след като проповядваха благовестието в тоя град и придобиха много ученици, върнаха се в Листра, Икония и Антиохия,

²² и утвърдяваха душите на учениците, като ги увещаваха да постоянствуват във вярата, и ги учеха, че през много скърби трябва да влезем в Божието царство.

²³ И след като им ръкоположиха презвитери във всяка църква и се помолиха с пост,

препоръчаха ги на Господа, в Когото бяха повярвали.

²⁴ И като минаха през Писидия, дойдоха в Памфилия;

²⁵ и проповядваха учението в Перга и слязоха в Аталия.

²⁶ Оттам отплуваха за Антиохия, отдето бяха препоръчани на Божията благодат за делото, което сега бяха извършили.

²⁷ И като пристигнаха и събраха църквата, те разказаха всичко, което беше извършил Бог чрез тях, и как беше отворил за езичниците врата, за да повярват.

²⁸ И там преседяха доста време с учениците.

ГЛАВА 15

А някои слязоха от Юдея и учеха братята казвайки: Ако се не обрежете, според Моисеевия обред, не можете да се спасите.

² И тъй, като стана доста препирня и разискване между тях и Павла и Варнава, братята наредиха Павел и Варнава и някои други от тях да възлязат за тоя въпрос в Ерусалим до апостолите и презвитерите.

³ Те, прочее, изпратени от църквата, минаваха и през Финикия и през Самария, та разказваха за обръщението на езичниците; и доставяха голяма радост на всичките братя.

⁴ А като стигнаха в Ерусалим, бяха приети от църквата и от апостолите и презвитерите, и разказваха все що беше извършил Бог чрез тях.

⁵ Но, рекоха те, някои от повярвалите между фарисейската секта станаха та казаха: Нужно е да се обрязват езичниците, и да им се заръча да пазят Моисеевия закон.

⁶ Тогава апостолите и презвитерите се събраха да разискват тоя въпрос.

⁷ И след много разпитване Петър стана та им каза: Братя, вие знаете, че в първите дни Бог избра между вас мене, щото езичниците чрез моите уста да чуят евангелското учение и да повярват.

⁸ И сърцеведец Бог им засвидетелствува като даде и на тях Светия Дух, както и на нас;

⁹ и не направи никаква разлика между нас и тях, като очисти сърцата им чрез вяра.

¹⁰ Сега, прочее, защо изпитвате Бога, та да налагате на шията на учениците хомот, който нито бащите ни, нито ние можем да носим?

¹¹ Но вярваме, че ние ще се спасим чрез благодатта на Господа Исуса, също както и те.

¹² Тогава цялото множество млъкна и слушаше Варнава и Павла да разказват какви знамения и чудеса Бог беше извършил чрез тях между езичниците.

¹³ И след като свършиха те да говорят, Яков взе думата и каза: Братя послушайте мене;

¹⁴ Симон обясни по кой начин Бог най-напред посети езичниците, за да вземе измежду тях люде за Своего име.

¹⁵ С това са съгласни и пророческите думи, както е писано:

¹⁶ "След това ще се върна. И пак ще въздигна падналата Давидова скиния, И пак ще издигна развалините ѝ, И ще я изправам;

¹⁷ За да потърсят Господа останалите от човеците, И всичките народи, които се наричат с името Ми,

¹⁸ Казва Господ, Който прави да е известно това от века".

- ¹⁹ Затуй, аз съм на мнение да не отегчаваме тия измежду езичниците, които се обръщат към Бога;
- ²⁰ но да им пишем да се въздържат от оскверненията чрез идоли, чрез блудство и чрез ядене удавено и кръв.
- ²¹ Защото още от старо време по всичките градове е имало такива, които са проповядвали Моисеевия закон, който се и прочита всяка събота в синагогите.
- ²² Тогава апостолите и презвитерите с цялата църква намериха за добре да изберат измежду си човеци, и да ги пратят в Антиохия с Павла и Варнава, - а именно: Юда, наречен Варсава, и Сила, водители между братята.
- ²³ И писаха им по тях следното: От апостолите и по-старите братя, поздрав до братята, които са от езичниците в Антиохия, Сирия и Киликия.
- ²⁴ Понеже чухме, че някои, които са излезли от нас, ви смутили с думите си, и извратили душите ви, [като ви казват да се обрязвате и да пазите закона], без да са приели заповед от нас,
- ²⁵ то ние, като дойдохме до единодушие, намерихме за добре да изберем мъже и да ги пратим до вас заедно с любимите ни Варнава и Павла,
- ²⁶ човеци, които изложиха живота си на опасност за името на нашия Господ Исус Христос.
- ²⁷ И така изпращаме Юда и Сила, да ви съобщят и те устно същите неща.
- ²⁸ Защото се видя добре на Светия Дух и на нас да ви не налагаме никоя друга тежота, освен следните необходими неща:
- ²⁹ да се въздържате от ядене идоложертвено, кръв и удавено, тоже и от блудство; от които ако се пазите, добре ще ви бъде. Здравейте.
- ³⁰ И така, изпратените слязоха в Антиохия, и като събраха всичките вярващи дадоха им посланието.
- ³¹ И те, като го прочетоха, зарадваха се за успокоението що им даваше.
- ³² А Юда и Сила, които бяха и сами пророци, увещаваха братята с много думи, и ги утвърдиха.
- ³³ И след като преседяха там известно време, братята ги оставиха с мир да се върнат при ония, които ги бяха изпратили.
- ³⁴ [Но Сила видя за добре да поседи още там].
- ³⁵ А Павел и Варнава останаха в Антиохия, и заедно с мнозина други, поучаваха и проповядваха Господното учение.
- ³⁶ А след няколко дни Павел рече на Варнава: Да се върнем сега по всички градове, гдето сме проповядвали Господното учение, и да нагледаме братята, как са.
- ³⁷ И Варнава беше на мнение да вземат със себе си Иоана, наречен Марко;
- ³⁸ а Павел не намираше за добре да вземат със себе си този, който се бе отделил от тях още от Памфилия, и не отиде с тях на делото.
- ³⁹ И тъй, възникна разпра [помежду им], така че те се отделиха един от друг; и Варнава взе Марко та отплуваха за Кипър,
- ⁴⁰ а Павел си избра Сила, и тръгна, препоръчан от братята на Господната благодат.
- ⁴¹ И минаваше през Сирия и Киликия и утвърждаваше църквите.

ГЛАВА 16

После пристигна и в Дервия и Листра; и, ето, там имаше един ученик на име Тимотей, син на една поварвала еврейка, а чийто баща беше грък.

² Тоя ученик имаше характер одобрен от братята в Листра и Икония.

³ Него Павел пожела да води със себе си, затова взе та го обряза поради юдеите, които бяха по ония места; понеже всички знаеха, че баща му беше грък.

⁴ И като ходеха по градовете, предаваха им наредбите определени от апостолите и презвитерите в Ерусалим, за да ги пазят.

⁵ Така църквите се утвърждаваха във вярата, и от ден на ден се умножаваха числено.

⁶ И апостолите преминаха фригийската и галатийската земя, като им се забрани от Светия Дух да проповядват словото в Азия;

⁷ и като дойдоха срещу Мизия опитаха се да отидат във Витания, но Исусовият Дух не им допусна.

⁸ И тъй, като изминаха Мизия, слязоха в Троада.

⁹ И яви се на Павла нощем видение: един македонец стоеше та му се молеше, казвайки: Дойди в Македония и помогни ни.

¹⁰ И като видя видението, веднага потърсихме случай да отидем в Македония, като дойдохме до заключение, че Бог ни призовава да проповядваме благовестието на тях.

¹¹ И тъй, като отплувахме от Троада, отправихме се право към Самотрак, на следния ден в Неапол,

¹² и оттам във Филипи, който е главният град на оная част от Македония, и римска колония. В тоя град преседяхме няколко дни.

¹³ А в събота излязохме вън от портата край една река, гдето предполагахме, че става молитва; и седнахме та говорихме на събраните там жени.

¹⁴ И някоя си богобоязлива жена на име Лидия, от град Тиатир, продавачка на морави платове, слушаше и Господ отвори сърцето ѝ да внимава на това, което Павел говореше.

¹⁵ И като се кръсти тя и домът ѝ, помоли ни, казвайки: Ако ме признавате за вярна Господу, влезте в къщата ми и седнете. И принуди ни.

¹⁶ И един ден, като отивахме на молитвеното място, срещна ни една мома, която имаше предсказателен дух и чрез прокобяването си докарваше голяма печалба на господарите си.

¹⁷ Тя вървеше подир Павла и нас та викаше, казвайки: Тия човеци са слуги на Всевишния Бог, които ви проповядват път за спасение.

¹⁸ Това тя правеше много дни наред. А понеже твърде дотегна на Павла, той се обърна и рече на духа: Заповядвам ти в името на Исуса Христа да излезеш от нея. И излезе в същия час.

¹⁹ А господарите ѝ като видяха, че излезе и надеждата им за печалба, хванаха Павла и Сила та ги завлякоха на пазара пред началниците.

²⁰ И като ги изведоха при градските съдии, рекоха: Тия човеци са юдеи и смущават града ни,

²¹ като проповядват обичаи, които не е позволено на нас, като римляни, да приемаме или да пазим.

²² На това народът купно се подигна против тях, градските съдии им разкъсаха дрехите и заповядаха да ги бият с тояги.

- ²³ И като ги биха много, хвърлиха ги в тъмница, и заръчаха на тъмничния началник да ги варди здраво;
- ²⁴ който, като получи такава заповед, хвърли ги в по-вътрешната тъмница, и стегна добре нозете им в клада.
- ²⁵ Но по среднощ, когато Павел и Сила се молеха с химни на Бога, а затворниците ги слушаха,
- ²⁶ внезапно стана голям трус, така че основите на тъмницата се поклатиха и веднага всички врати се отвориха, и оковите на всичките се развързаха.
- ²⁷ И началникът, когато се събуди и видя тъмничните врати отворени, измъкна ножа си и щеше да се убие, мислейки че затворниците са избягали.
- ²⁸ Но Павел извика със силен глас, думайки: Недей струва никакво зло на себе си, защото всички сме тука.
- ²⁹ Тогава началникът поиска светила, скочи вътре, и разтреперан падна пред Павла и Сила;
- ³⁰ и изведе ги вън и рече: Господа, що трябва да сторя, за да се спася?
- ³¹ А те казаха: Повярвай в Господа, Исуса [Христа], и ще се спасиш, ти и домът ти.
- ³² И говориха Господното учение на него и на всички, които бяха в дома му.
- ³³ И той ги взе в същия час през нощта та им изми раните; и без забава се кръсти, той и всичките негови.
- ³⁴ И като ги заведе в къщата си, сложи им трапеза; и, повярвал в Бога, зарадва се с целия си дом.
- ³⁵ А когато се разсъмна, градските съдии пратиха палачите да рекат: Пусни ония човеци.
- ³⁶ И началникът съобщи думите на Павла, казвайки: Градските съдии са пратили да ви пуснем; сега, прочее, излезте и си идете с мир.
- ³⁷ Но Павел им рече: Биха ни публично без да сме били осъдени, нас, които сме римляни, и ни хвърлиха в тъмница; и сега тайно ли ни извеждат? То не става; но те нека дойдат и ни изведат.
- ³⁸ И палачите съобщиха тия думи на градските съдии; а те, като чуха, че били римляни, уплашиха се;
- ³⁹ и дойдоха та ги помолиха да бъдат снизходителни и като ги изведоха поканиха ги да си отидат от града.
- ⁴⁰ А те, като излязоха от тъмницата, влязоха у Лидиини, и, като видяха братята, увещаваха ги и, си заминаха.

ГЛАВА 17

И като минаха през Амфипол и Аполония, пристигнаха в Солун, гдето имаше юдейска синагога

- ² И по обичая си Павел влезе при тях, и три съботи наред разискваше с тях от писанията,
- ³ та им поясняваше и доказваше, че Христос трябваше да пострада и да възкръсне от мъртвите, и че Тоя Исус, Когото, каза той, аз ви проповядвам е Христос.
- ⁴ И някои от тях се убедиха и дружаха с Павла и Сила, така и голямо множество от набожните гърци, и не малко от по-първите жени.
- ⁵ Но юдеите подбудени от завист, взеха си неколцина лоши човеци от мързеливците

по пазара, и като събраха тълпа, размиряваха града; и нападнаха Ясоновата къща та търсеха Павла и Сила, за да ги изведат пред народа.

⁶ Но като не ги намериха, завлякоха Ясона и някои от братята пред градоначалниците и викаха: Тия, които изопачиха света, дойдоха и тука;

⁷ и Ясон ги е приел; и те всички действуват против Кесаревите укази, казвайки, че имало друг цар Исус.

⁸ И народът и градоначалниците, като чува това, се смутиха.

⁹ Но когато взеха поръчителство от Ясона и от другите, пуснаха ги.

¹⁰ А братята незабавно изпратиха Павла и Сила през нощта в Берия; и те като стигнаха там, отидоха в юдейската синагога.

¹¹ И беряните бяха по-благородни от солунците, защото приеха учението без всякакъв предразсъдък, и всеки ден изследваха писанията да видят дали това е вярно.

¹² И така мнозина от тях повярваха, и от високопоставените гъркини и от мъжете не малко.

¹³ Но солунските юдеи, като разбраха, че и в Берия се проповядва от Павла Божието учение, дойдоха и там та подбудиха и смутиха народа.

¹⁴ Тогава братята изведнъж изпратиха Павла да отиде към морето; а Сила и Тимотей останаха още там.

¹⁵ А ония, които придружаваха Павла, заведоха го до Атина; и като получиха от него заповед до Сила и Тимотея да дойдат колкото се може по-скоро при него, заминаха си.

¹⁶ А като ги чакаше Павел в Атина, духът му се възмущаваше дълбоко, като гледаше града пълен с идоли.

¹⁷ И тъй, разискваше в синагогата с юдеите и с набожните, и по пазара всеки ден с ония, с които се случеше да се среща.

¹⁸ Тоже и някои от епикурейските и стоическите философи се препираха с него; и едни рекоха: Какво иска да каже тоя празнословец? а други: Види се, че е проповедник на чужди богове, защото проповядваше Исуса и възкресението.

¹⁹ Прочее, взеха та го заведоха на Ареопага, като казваха: Можем ли да знаем какво е това ново учение, което ти проповядваш?

²⁰ Защото внасяш нещо странно в ушите ни; бихме обичали, прочее, да узнаем какво ще е то.

²¹ (А всичките атиняни и чужденци, които престояваха там, не си прекарваха времето с нищо друго, освен да разказват или да слушат нещо по-ново).

²² И тъй, Павел застана всред Ареопага и каза: Атиняни, по всичко виждам, че сте много набожни.

²³ Защото като минавах и разглеждах предметите, на които се кланяте, намерих и един жертвеник, на който бе написано: На непознатия Бог. Онова, прочее, на което се кланяте, без да го знаете, това ви проповядвам.

²⁴ Бог, Който е направил света и всичко що е в него, като е Господар на небето и на земята, не обитава в ръкотворени храмове,

²⁵ нито Му са потребни служения от човешки ръце, като да би имал нужда от нещо, понеже сам Той дава на всички и живот и дишане и всичко;

²⁶ направил е от една кръв всички човешки народи да живеят по цялото лице на земята, като им е определил предназначени времена и пределите на заселищата им;

- ²⁷ за да търсят Бога, та дано биха Го поне напипали и намерили, ако и Той да не е далеч от всеки един от нас;
- ²⁸ защото в Него живеем, движим се и съществуваме; както и някои от вашите поети са рекли: "Защото дори Негов род сме".
- ²⁹ И тъй, като сме Божий род, не бива да мислим, че Божеството е подобно на злато или на сребро, или на камък изработен с човешко изкуство и измишление.
- ³⁰ Бог, прочее, без да държи бележка за времената на невежеството, сега заповядва на всички човеци навсякъде да се покаят,
- ³¹ тъй като е назначил ден, когато ще съди вселената справедливо чрез Човека, Когото е определил; за което и е дал уверение на всички, като Го е възкресил от мъртвите.
- ³² А като чува за възкресението на мъртвите, едни се подиграваха, а други рекоха: За тоя предмет пак ще те слушаеме.
- ³³ И така Павел си излезе измежду тях.
- ³⁴ А някои мъже се прилепиха при него и повярваха, между които беше и Дионисий Ареопагит, още и една жена на име Дамар и други с тях.

ГЛАВА 18

- П**одир това Павел тръгна от Атина и дойде в Коринт,
- ² гдето намери един юдеин на име Акила, роден в Понт, и неотдавна пристигнал от Италия с жена си Прискила, защото Клавдий беше заповядал да се махнат всичките юдеи от Рим; и Павел дойде при тях.
- ³ И понеже имаше същото занятие, седеше у тях и работеха; защото занятието им беше да правят шатри.
- ⁴ И всяка събота той разискваше в синагогата с юдеи и гърци, и се стараеше да ги убеждава.
- ⁵ А когато Сила и Тимотей слязоха от Македония, Павел беше принуждаван от своя дух да свидетелствува на юдеите, че Исус е Христос.
- ⁶ Но понеже и те се противяха и хулеха, той отърси дрехите си и рече: Кръвта ви да бъде на главите ви; аз съм чист от нея; отсега ще отивам между езичниците.
- ⁷ И като се премести оттам, дойде в дома на някого си на име Тит Юст, който се кланяше на Бога, и чиято къща беше до синагогата.
- ⁸ А Крисп, началникът на синагогата, повярва в Господа с целия си дом; и мнозина от коринтяните, като слушаха, вярваха и се кръщаваха.
- ⁹ И Господ каза на Павла нощем във видение: Не бой се, но говори и не млъквай;
- ¹⁰ защото Аз съм с тебе, и никой няма да те нападне та да ти стори зло; защото имам много люде в тоя град.
- ¹¹ И той преседя там година и шест месеца та ги поучаваше в Божието слово.
- ¹² А когато Галион беше управител в Ахаия, юдеите се подигнаха единодушно против Павла, доведоха го пред съдилището и казаха:
- ¹³ Тоя убеждава човеците да се кланят на Бога противно на закона.
- ¹⁴ Но когато Павел щеше да отвори уста, Галион рече на юдеите: Ако беше въпрос за някоя неправда или грозно злодеяние, о юдеи, разбира се, би трябвало да ви търпя;
- ¹⁵ но ако въпросите са за учение, за имена и за вашия закон, гледайте си сами; аз не

ща да съм съдия на такива работи.

16 И изпъди ги от съдилището.

17 Тогава те всички хванаха началника на синагогата Состена, та го биха пред съдилището; но Галион не искаше и да знае за това.

18 А Павел, след като поседя там още доволно време, прости се с братята, и отплува за Сирия (и с него Прискила и Акила), като си острига главата в Кенхрея, защото имаше обрек.

19 Като стигнаха в Ефес, той ги остави там, а сам влезе в синагогата и разискваше с юдеите,

20 но се прости с тях, казвайки: Ако ще Бог, пак ще се върна при вас. И отплува от Ефес.

21 А когато го замолиха да поседи повечко време, той не склони;

22 И като слезе в Кесария, възлезе в Ерусалим та поздрави църквата и после слезе в Антиохия.

23 И като поседя там известно време излезе и обикаляше наред галатийската и фригийската страна та утвърдяваше всичките ученици.

24 И някой си юдеин на име Аполос, роден в Александрия, човек учен и силен в писанията, дойде в Ефес.

25 Той беше наставен в Господния път, и, бидейки по дух усърден, говореше и поучаваше прилежно за Исуса, а познаваше само Иоановото кръщение.

26 Той почна да говори дързостно в синагогата; но Прискила и Акила, като го чуха, прибраха го и му изложиха по-точно Божия път.

27 И когато се канеше той да замине за Ахаия, братята го насърчиха, и писаха до учениците да го приемат; и той като дойде помогна много на повярвалите чрез благодатта;

28 защото силно опровергаваше юдеите и то публично, като доказваше от писанието, че Исус е Христос.

ГЛАВА 19

А когато Аполос беше в Коринт, Павел, след като беше минал през горните страни, дойде в Ефес, гдето намери някои ученици.

2 И рече им: Приехте ли Светия Дух като повярвахте? А те му отговориха: Даже не сме чули дали има Светия Дух.

3 И рече: А в що се кръстихте? А те рекоха: В Иоановото кръщение.

4 А Павел рече: Иоан е кръщавал с кръщението на покаяние, като е казвал на хората да вярват в Този, Който щеше да дойде подир него, сиреч, в Исуса.

5 И като чува това, кръстиха се в името на Господа Исуса.

6 И като положи Павел ръце на тях, Светият Дух дойде на тях; и говореха други езици и пророкуваха.

7 И те всички бяха около дванадесет мъже.

8 И той влезе в синагогата гдето говореше дързостно; и в разстояние на три месеца разискваше с хората и ги увещаваше за неща отнасящи се до Божието царство.

9 А понеже някои се закоравяваха и не вярваха, но злословеха учението пред народа, той се оттегли от тях и отдели учениците та разискваше всеки ден в училището на Тирана.

- ¹⁰ И това се продължава две години, така щото всички, които живеяха в Азия, и юдеи и гърци, чуха Господното учение.
- ¹¹ При това Бог вършеше особени велики дела чрез ръцете на Павла;
- ¹² дотолкоз щото, когато носеха по болните кърпи или престилки от неговото тяло, болестите се отмахваха от тях, и злите духове излизаха.
- ¹³ А някои от юдейските скитници заклинатели предприеха да произнасят името на Господа Исуса на тия, които имаха зли духове, казвайки: Заклевам ви в Исуса, когото Павел проповядва.
- ¹⁴ И между тия, които вършеха това, бяха седемте синове на някой си юдеин Скева, главен свещеник,
- ¹⁵ Но еднаж злият дух в отговор им рече: Исуса признавам, и Павла зная; но вие кои сте?
- ¹⁶ И човекът, в когото беше злият дух, скочи върху тях, и, като надви на двамата, превъзмогна над тях, така щото голи и ранени избягаха от оная къща.
- ¹⁷ И това стана известно на всички ефески жители, и юдеи и гърци; и страх обзе всички тях, и името на Господа Исуса се възвеличаваше.
- ¹⁸ И мнозина от повярвалите дохождаха та се изповядваха и изказваха делата си.
- ¹⁹ Мнозина още и от тия, които правеха магии, донасяха книгите си и ги изгаряха пред всичките; и като пресметнаха цената им, намериха, че бе петнадесет хиляди сребърници.
- ²⁰ Така силно растеше и преодоляваше Господното учение.
- ²¹ И като свърши това, Павел чрез Духа стори намерение да отиде в Ерусалим, след като обиколи Македония и Ахаия, казвайки: Като постоя там, трябва да видя и Рим.
- ²² И прати в Македония двама от тия, които му помагаша, Тимотея и Ераста; а той остана за още известно време в Азия.
- ²³ А по онова време се подигна голямо размирие относно Господния път.
- ²⁴ Защото един златар на име Димитри, който правеше сребърни храмчета на Дианиното капище, и докарваше не малко печалба на занаятчиите,
- ²⁵ като събра и тях и ония, които работеха подобни неща, рече: О мъже, вие знаете, че от тая работа иде нашето богатство.
- ²⁶ И вие виждате и чувате, че не само в Ефес, но почти в цяла Азия, тоя Павел е предумал и обърнал големи множества, казвайки, че не са богове тия, които са от ръка направени.
- ²⁷ И има опасност не само това наше занятие да изпадне в презрение, но и капището на великата богиня Диана да се счита за нищо, и даже да се свали от величието си оная, на която цяла Азия и вселената се покланят.
- ²⁸ Като чува това, те се изпълниха с гняв та викаха, казвайки: Велика е ефеската Диана!
- ²⁹ И смущението се разпростря по града; и като уловиха македонците Гаия и Аристарха, Павловите спътници, единодушно се спуснаха в театъра;
- ³⁰ А когато Павел искаше да влезе между народа, учениците не го пуснаха,
- ³¹ така и някои от азийските началници, понеже му бяха приятели, пратиха до него да го помолят да се не показва в театъра.
- ³² И тъй, едни викаха едно, а други друго; защото навалицата беше разбъркана и повечето не знаеха защо се бяха стекли.
- ³³ А някои от народа изкараха Александра да говори, понеже юдеите посочиха него;

и Александър помаха с ръка и щеше да даде обяснение пред народа.

³⁴ Но като го познаха, че е юдеин, всички едногласно викаха за около два часа: Велика е ефеската Диана!

³⁵ Тогава градският писар, като въдвори тишина между народа, каза: Ефесяни, кой е оня човек, който не знае, че град Ефес е пазач на капището на великата Диана и на падналият от Юпитера идол?

³⁶ И тъй, понеже това е неоспоримо, вие трябва да мирувате и да не правите нищо несмислено.

³⁷ Защото сте довели тук тия човеци, които нито са светотатци, нито хулят нашата богиня.

³⁸ Прочее, ако Димитри и занаятчиите, които са с него, имат спор с някого, съдилищата заседават, има и съдийски чиновници, нека се съдят едни други.

³⁹ Но ако търсите нещо друго, то ще се реши в редовното събрание.

⁴⁰ Защото има опасност да ни обвинят поради днешното размирие, понеже няма никаква причина за него; и колкото за това, ние не можем да оправдаем това стичане.

⁴¹ И като рече това, разпусна събранието.

ГЛАВА 20

След утихването на мълвата Павел повика учениците и, като ги увеща, прости се с тях и тръгна да отиде в Македония.

² И като мина през ония места та увеща учениците с много думи, дойде в Гърция.

³ И като преседя там три месеца, понеже юдеите направиха заговор против него във времето на тръгването му за Сирия, той реши да се върне през Македония.

⁴ И придружиха го до Азия берянинът Сосипатър Пиров, и от солунците Аристарх и Секунд; още и Гаий от Дервия и Тимотей, а от Азия Тихик и Трофим.

⁵ А тия бяха отишли по-напред, та ни чакаха в Трояда;

⁶ и ние отплувахме от Филипи подир дните на безквасните хлябове, и за пет дни дойдохме при тях в Трояда, гдето преседяхме седем дни.

⁷ И в първия ден на седмицата, когато бяхме събрани за разчупването на хляба, Павел беседваше с тях понеже щеше да отпътува на сутринта; и продължи словото си до среднощ.

⁸ И имаше много светили в горната стая, гдето бяхме събрани.

⁹ И едно момче, на име Евтих, което седеше на прозореца, беше заспало дълбоко, и когато Павел беседваше още по-надълго, бидейки обладано от сън, падна долу от третия етаж; и дигнаха го мъртво.

¹⁰ Но Павел слезе и като падна на него, прегърна го, и рече: Не се безпокойте, защото животът му е в него.

¹¹ След това той се качи горе, разчупи хляба та похапна, и приказва пак надълго до зори, и така тръгна.

¹² А момчето доведоха живо, и доста се утешиха.

¹³ А ние тръгнахме по-напред за кораба и отплувахме за Асон, гдето щяхме да приберем Павла; понеже така беше поръчал, като щеше да отиде пеш.

¹⁴ И когато се събра с нас в Асон, прибрахме го и дойдохме в Митилин.

¹⁵ И оттам като отплувахме, на следния ден дойдохме срещу Хиос, а на другия -

стигнахме в Самос; и [като преседяхме в Трогилия] на следващия ден дойдохме в Милит.

16 Защото Павел бе решил да отmine Ефес, за да не се бави в Азия, понеже бързаше, ако му беше възможно, да се намери в Ерусалим за деня на Петдесетницата.

17 А от Милит прати в Ефес да повикат църковните презвитери,

18 И като дойдоха при него, рече им: Вие знаете по какъв начин, още от първия ден, когато стъпих в Азия, прекарах цялото време между вас

19 в служене на Господа с пълно смиреномъдрие, със сълзи и с напасти, които ме сполетяха от заговорите на юдеите;

20 как не се посвених да ви изявя всичко що е било полезно, и да ви поучавам и публично и по къщите,

21 като проповядвах и на юдеи и на гърци покаяние спрямо Бога и вяра спрямо нашия Господ Исус Христос.

22 И сега, ето, аз заставен духом, отивам в Ерусалим, без да зная какво ще ме сполети там,

23 освен че Светият Дух ми свидетелствува във всеки град, казвайки, че връзвания и скърби ме очакват.

24 Но не се скъпя за живота си, като че ми се свиди за него, в сравнение с това, да изкарам, пътя си и служението, което приех от Господа Исуса, да проповядвам благовестието на Божията благодат.

25 И сега, ето аз зная, че ни един от вас, между които минах та проповядвах Божието царство, няма вече да види лицето ми.

26 Затова свидетелствувам ви в тоя ден, че аз съм чист от кръвта на всички;

27 защото не се посвених да ви изявя цялата Божия воля.

28 Внимавайте на себе си и на цялото стадо, в което Светият Дух ви е поставил епископи, да пасете църквата на Бога, която Той придоби със Собствената Си кръв.

29 Аз зная, че подир моето заминаване ще навлязат между вас свирепи вълци, които няма да жалят стадото;

30 и от самите вас ще се издигнат човеци, които ще говорят извратено, та ще отвличат учениците след себе си.

31 Затова бъдете и помнете, че за три години денем и нощем, не престанах да поучавам със сълзи всеки един от вас.

32 И сега препоръчвам ви на Бога и на словото на Неговата благодат, което може да ви назидáva и да ви даде наследството между всичките осветени.

33 Никому среброто, или златото, или облеклото не съм пожелал.

34 Вие сами знаете, че тия мои ръце послужиха за моите нужди и за нуждите на ония, които бяха с мене.

35 Във всичко ви показах, че така трудещи се трябва да помагате на немощните и да помните думите на Господа Исуса, как Той е казал: По-блажено е да дава човек, отколкото да приема.

36 Като изговори това, коленичи и се помоли с всички тях.

37 И всички плакаха много; и паднаха на шията на Павла и го целуваха,

38 наскърбени най-много за думата, която каза, че няма вече да видят лицето му. И го изпратиха до кораба.

ГЛАВА 21

Като се разделихме от тях и отплавахме, дойдохме право на Кос, а на следния ден на Родос, и оттам на Патара.

² И като намерихме кораб, който заминаваше за Финикия, качихме се на него и отплувахме.

³ И когато Кипър се показа, оставихме го отляво, и плувахме към Сирия, и слязохме в Тир; защото там щеше корабът да се разтовари.

⁴ И като издирихме учениците, преседяхме там седем дни; и те чрез Духа казваха на Павла да не стъпва в Ерусалим.

⁵ И когато прекарахме тия дни, излязохме и отивахме си; и те всички, с жените и децата си, ни изпратиха до отвън града; и, коленичили на брега, помолихме се.

⁶ И като се простихме един с друг, ние се качихме на кораба, а те се върнаха у дома си.

⁷ И ние, като отплувахме от Тир, стигнахме в Птолемида, гдето поздравихме братята и преседяхме у тях един ден.

⁸ А на следния ден тръгнахме и стигнахме в Кесария; и влязохме в къщата на благовестителя Филипа, който бе един от седмината дякони и останахме у него.

⁹ А той имаше четири дъщери девици, които пророкуваха.

¹⁰ И след като бяхме преседяли там много дни, един пророк на име Агав слезе от Юдея.

¹¹ И като дойде при нас, взе Павловия пояс та си върза нозете и ръцете, и рече: Ето що каза Светият Дух: Така юдеите в Ерусалим ще вържат човека, чийто е тоя пояс, и ще го предадат в ръцете на езичниците.

¹² И като чухме това, и ние и тамошните го молихме да не възлиза в Ерусалим.

¹³ Тогава Павел отговори: Що правите вие, като плачете та ми съкрушавате сърцето? защото аз съм готов не само да бъда вързан, но и да умра в Ерусалим, за името на Господа Исуса.

¹⁴ И понеже той беше неумолим, ние млъкнахме и рекохме: Да бъде Господната воля.

¹⁵ И след тия дни приготвихме се за път и възлязохме в Ерусалим.

¹⁶ С нас дойдоха и някои от учениците в Кесария, и ни водеха при някого си Мнасона, кипрянин, отдавнашен ученик, у когото щяхме да бъдем гости.

¹⁷ И като стигнахме в Ерусалим, братята ни приеха с радост.

¹⁸ И на следния ден Павел влезе с нас при Якова, гдето присъствуваха всичките презвитери.

¹⁹ И като ги поздрави, разказа им едно по едно всичко що Бог беше извършил между езичниците чрез неговото служение.

²⁰ А те, като чуха, прославиха Бога. Тогава му рекоха: Ти виждаш, брате, колко десетки хиляди повярвали юдеи има, и те всички ревностно поддържат закона.

²¹ А за тебе са уведомени, че ти си бил учил всичките юдеи, които са между езичниците, да отстъпят от Моисеевия закон, като им казваш да не обрязват чадата си, нито да държат старите обреди.

²² И тъй какво да се направи? [Без друго ще се събере тълпа, защото] те непременно ще чуят, че си дошъл.

²³ Затова направи каквото ти кажем. Между нас има четирима мъже, които имат

обрек;

24 вземи ги, и извърши очищението си заедно с тях, и иждиви за тях, за да обръснат главите си; и така всички ще знаят, че не е истина това, което са чули за тебе, но че и ти постъпваш порядъчно и пазиш закона.

25 А колкото за повярвалите езичници, ние писахме решението си да се вардят от ядене идоложертвено, кръв, удавено, тоже и от блудство.

26 Тогава Павел взе мъжете; и на следния ден, като свърши очищението си заедно с тях, влезе в храма и обяви кога щяха да се свършат дните, определени за очищението, когато щеше да се принесе приноса за всеки един от тях.

27 И когато седемте дни бяха на свършване, юдеите от Азия, като го видяха в храма, възбудиха целия народ, туриха ръце на него и викаха:

28 О, израилтяни, помагайте! Това е човекът, който навсякъде учи всичките против народа ни, против закона и против това място; а освен това въведе и гърци в храма, и оскверни това свето място.

29 (Защото преди това бяха видели с него в града ефесянина Трофим и мислеха, че Павел го е въвел в храма).

30 И целият град се развълнува и людете се стекоха; и като уловиха Павла, извлякоха го вън от храма; и веднага се затвориха вратите.

31 И когато щяха да го убият, стигна известие до хилядника на полка, че целият Ерусалим е размирен.

32 и той завчас взе войници и стотници та се завтече долу върху тях. А те като видяха хилядника и войниците, престанаха да бият Павла.

33 Тогава хилядникът се приближи та го хвана и заповяда да го оковат с две вериги, и разпитваше, кой е той и що е сторил.

34 А между навалицата едни викаха едно, а други друго; и понеже не можеше да разбере същността на работата поради смущението, заповяда да го закарат в крепостта.

35 А когато стигна до стъпалата, войниците го дигнаха и носеха поради насилието на навалицата,

36 защото всичките люде вървяха подире и викаха: Махни го от света!

37 И когато щяха да въведат Павла в крепостта, той каза на хилядника: Позволено ли ми е да кажа нещо? А той рече: Знаеш ли гръцки!

38 Не си ли тогава оня египтянин, който преди няколко време размири и изведе в пустинята четирите хиляди мъже убийци?

39 А Павел рече: Аз съм юдеин от Тарс киликийски, гражданин на тоя знаменит град; и ти се моля да ми позволиш да поговоря на людете.

40 И като му позволи, Павел застана на стъпалата и помахаше с ръка на людете; а като се въдвори голяма тишина, почна да им говори на еврейски, казвайки:

ГЛАВА 22

Братя и бащи, слушайте сега моята защита пред вас.

2 (И като чува, че им говори на еврейски, те пазеха още по-голяма тишина; и той каза):

3 Аз съм юдеин, роден в Тарс киликийски, а възпитан в тоя град при Гамалииловите нозе, изучен строго в предадения от бащите ни закон. И бях ревностен за Бога, както

сте и всички вие днес;

⁴ и гонех до смърт, последователите на тоя път, като връзвах и предавах на затвор и мъже и жени;

⁵ както свидетелствува за мене и първосвещеникът и цялото старейшинство, от които бях взел и писма до братята евреи в Дамаск, гдето отивах да закарам вързани в Ерусалим и ония които бяха там, за да ги накажат.

⁶ И когато вървах и приближих Дамаск, къде пладне, внезапно блесна от небето голяма светлина около мене.

⁷ И паднах на земята и чух глас, който ми каза: Савле, Савле, защо Ме гониш.

⁸ А аз отговорих: Кой си Ти, Господи? И рече ми: Аз съм Исус Назарянинът, Когото ти гониш.

⁹ А другарите ми видяха светлината, но не чуха гласа на Този, Който ми говореше.

¹⁰ И рекох: Какво да сторя Господи? И Господ ми рече: Стани, иди в Дамаск, и там ще ти се каже за всичко що ти е определено да сториш.

¹¹ И понеже от блясъка на оная светлина изгубих зрението си, другарите ми ме поведоха за ръка, и така влязох в Дамаск.

¹² И някой си Анания човек благочестив по закона, одобрен от всички там живеещи юдеи,

¹³ дойде при мене, и като застана и се наведе над мене, рече ми: Брате Савле, прогледай. И аз начаса получих зрението си и погледнах на него.

¹⁴ А той рече: Бог на бащите ни те е предназначил да познаеш Неговата воля, и да видиш праведника и да чуеш глас от Неговите уста;

¹⁵ защото ще бъдеш свидетел за Него пред всичките човеци за това, което си видял и чул.

¹⁶ И сега защо се бавиш? Стани, кръсти се и се умий от греховете си, и призови Неговото име.

¹⁷ И като се върнах в Ерусалим, когато се молах в храма дойдох в изстъпление,

¹⁸ и видях Го да ми казва: Побързай да излезеш скоро из Ерусалим, защото няма да приемат твоето свидетелство за Мене.

¹⁹ И аз рекох: Господи, те знаят, че аз затварях и биех по синагогите ония, които вярваха в Тебе;

²⁰ и когато се проливаше кръвта на Твоя мъченик Стефана, и аз бях там и одобрявах, като вардех дрехите на тия, които го убиваха.

²¹ Но Той ми рече: Иди, защото ще те пратя далеч между езичниците.

²² До тая дума го слушаха; а тогав извикаха със силен глас, казвайки: Да се махне такъв от земята! защото не е достоен да живее.

²³ И понеже те викаха, мятаха дрехите си и хвърляха прах по въздуха,

²⁴ хилядникът заповяда да го закарат в крепостта и заръча да го изпитат с биене, за да узнае, по коя причина викат така против него.

²⁵ И когато го бяха разтегли с ремъци, Павел рече на стотника, който стоеше там: Законно ли е вам да бичувате един римлянин, и то неосъден?

²⁶ Като чу това, стотникът отиде да извести на хилядника, казвайки: Какво правиш? защото тоя човек е римлянин.

²⁷ Тогава хилядникът се приближи и му рече: Кажи ми римлянин ли си ти? А той каза: Римлянин.

²⁸ Хилядникът отговори: С много пари съм добил това гражданство. А Павел рече:

Но аз съм се и родил в него.

²⁹ Тогава веднага се оттеглиха от него тия, които щяха да го изпитват. А хилядникът се уплаши като разбра, че е римлянин, понеже го беше вързал.

³⁰ На утринта, като искаше да разбере същинската причина, по която юдеите го обвиняваха, той го развърза, заповяда да се съберат главните свещеници и целият им синедрион, и доведе долу Павла та го постави пред тях.

ГЛАВА 23

И Павел като се вгледа в синедриона, рече: Братя, до тоя ден съм живял пред Бога със съвършено чиста съвест.

² А първосвещеникът Анания заповяда на стоящите до него да го ударят по устата.

³ Тогава Павел му рече: Бог ще удари тебе, стено варосана; и ти си седнал да ме съдиш по закона, а против закона заповядваш да ме ударят?

⁴ А стоящите наоколо рекоха: Божия първосвещеник ли хулиш?

⁵ И Павел рече: Не знаех, братя, че той е първосвещеник, защото е писано: "Да не злословиш началника на рода си".

⁶ А когато Павел позна, че една част са садукееи, а другите фарисеи извика в синедриона: Братя, аз съм фарисей, син на фарисеи; съдят ме поради надеждата и учението за възкресението на мъртвите.

⁷ И когато рече това, възникна разпра между фарисеите и садукееите; и събранието се раздели.

⁸ Защото садукееите казват, че няма възкресение, нито ангел, нито дух; а фарисеите признават и двете.

⁹ И така възникна голяма глъчка; и някои книжници от фарисейската страна станаха та се препираха, казвайки: Никакво зло не намираме у тоя човек; и какво да направим, ако му е говорил дух или ангел?

¹⁰ И понеже разпратата стана голяма, хилядникът, боейки се да не би да разкъсат Павла, заповяда на войниците да слязат и да го грабнат изпомежду им, и да го заведат в крепостта.

¹¹ И през следващата нощ Господ застана до него и рече: Дерзай, защото както си свидетелствувал за Мене в Ерусалим, така трябва да свидетелствуваш и в Рим.

¹² И като се разсъмна, юдеите направиха заговор, влязоха под проклетия и рекоха, че няма да ядат, нито да пият догдето не убият Павла.

¹³ Тия, които направиха тоя заговор, бяха повече от четиридесет души.

¹⁴ Те дойдоха при главните свещеници и старейшините и рекоха: Влязохме под проклетия, да не вкусим нищо докле не убием Павла.

¹⁵ Сега, прочее, вие със синедриона заявете на хилядника да го доведе долу при вас, уж че искате да изучите по-точно неговото дело; а ние, преди да се приближи той, сме готови да го убием.

¹⁶ Но Павловият сестрин син, като ги завари, чу заговора и влезе в крепостта та обади на Павла.

¹⁷ Тогава Павел повика един от стотниците и му рече: Заведи това момче при хилядника, защото има да му обади нещо.

¹⁸ И той го взе, заведе го при хилядника, и каза: Запреният Павел ме повика и ми се помоли да доведе това момче при тебе, защото имало да ти каже нещо.

- ¹⁹ А хилядникът го взе за ръка, и като се оттегли настрана, попита го на самото: Какво има да ми обадиш?
- ²⁰ А той рече: Юдеите се нагласиха да те замолят да заведеш Павла утре долу в синедриона, като че ли искаш да разпиташ по-точно за него.
- ²¹ Но ти недей ги слуша, защото го причакват повече от четиридесет души от тях, които влязоха под проклетия, задължавайки се да не ядат нито да пият до гдето не го убият. Те още сега са готови, и чакат само да им се обещаеш.
- ²² И тъй хилядникът остави момчето да си отиде, като му заръча: Никому да не кажеш, че си ми обадил това.
- ²³ Тогава повика двама от стотниците та им рече: Пригответе двеста пехотинци, седемдесет конници и двеста копиеносци да заминат за Кесария на третия час през нощта.
- ²⁴ Пригответе и добитък, на който да възкачат Павла, и да го отведат безопасно до управителя Феликса.
- ²⁵ Той написа и писмо, което имаше следното съдържание:
- ²⁶ От Клавдия Лисия до негово превъзходителство управителя Феликса, поздрав.
- ²⁷ Тоя човек биде уловен от юдеите, които щяха да го убият; но аз пристигнах с войниците та го избавих, понеже се научих, че бил римлянин.
- ²⁸ И като поисках да разбера причината, по която го обвиняваха, заведох го долу в синедриона им;
- ²⁹ и намерих, че го обвиняват за въпроси от техния закон; нямаше, обаче, никакво обвинение в нещо достойно за смърт или окови.
- ³⁰ И понеже ми се подсказа, че щяло да има заговор против човека, веднага го изпратих при тебе, като заръчах и на обвинителите му да се изкажат пред тебе против него. [Остани със здраве].
- ³¹ И тъй, войниците, според дадената им заповед, взеха Павла и го заведоха през нощта в Антипатрида.
- ³² И на утринта оставиха конниците да отидат с него, а те се върнаха в крепостта.
- ³³ А конниците, като влязоха в Кесария и връчиха писмото на управителя, представиха му и Павла.
- ³⁴ А като го прочете, попита го от коя област е; и като разбра, че е от Киликия, рече:
- ³⁵ Ще те изслушам, когато дойдат и обвинителите ти. И заповяда да го вардят в Иродовата претория.

ГЛАВА 24

След пет дни първосвещеникът Анания слезе с някои старейшини и с един ритор на име Тертил, които подадоха на управителя жалба против Павла.

² И като го повикаха, Тертил почна да го обвинява, като казваше: Понеже чрез тебе, честити Феликсе, се радваме на голямо спокойствие, и понеже чрез твоята предвидливост се поправят злини в тоя наш народ,

³ то ние с пълна благодарност по всякакъв начин и всякъде посрещаме това.

⁴ Но за да те не отегчаваме повече, моля те да имаш снизхождение и ни изслушаш накратко;

⁵ понеже намерихме, че тоя човек е заразител и размирник между всичките юдеи по вселената, още и водач на назарейската ерес;

- ⁶ който се опита и храма да оскверни; но ние го уловихме, [и поискахме да го съдим по нашия закон;
- ⁷ но хилядникът Лисий дойде и с голямо насилство го изтръгна от ръцете ни, и заповяда на обвинителите му да дойдат при тебе].
- ⁸ А ти, като сам го изпиташ, ще можеш да узнаеш от него всичко това, за което го обвиняваме.
- ⁹ И юдеите потвърдиха, казвайки, че това е вярно.
- ¹⁰ А когато управителят кимна на Павла да вземе думата, той отговори: Понеже зная, че от много години ти си бил съдия на тоя народ, аз на драго сърце говоря в своя защита,
- ¹¹ защото можеш да се научиш, че няма, повече от дванадесет дни откак възлязох на поклонение в Ерусалим.
- ¹² И не са ме намирали нито в храма, нито в синагогите, нито в града, да се премирам с някого или да размирявам народа.
- ¹³ И те не могат да докажат пред тебе това, за което ме обвиняват сега.
- ¹⁴ Но това ти изповядвам, че, според учението {Гръцки: Пътя.}, което те наричат ерес, така служи на бащиния ни Бог, като вярвам всичко що е по закона и е писано в пророците,
- ¹⁵ и че се надявам на Бога, че ще има възкресение на праведни и неправедни, което и те сами приемат.
- ¹⁶ Затова и аз се старая да имам всякога непорочна съвест, и спрямо Бога, и спрямо човеците.
- ¹⁷ А след изтичането на много години, дойдох да донеса милостини на народа си и приноси.
- ¹⁸ А когато ги принасях, те ме намериха в храма очистен, без да има навалица или размирие;
- ¹⁹ но имаше някои юдеи от Азия, които трябваше да се представят пред тебе и да ме обвинят, ако имаха нещо против мене.
- ²⁰ Или тия сами нека кажат каква неправда са намерили в мене, когато застанах пред синедриона,
- ²¹ освен, ако е само в тоя вик, който издадох като стоях между тях: Поради учението за възкресението на мъртвите ме съдите днес.
- ²² А Феликс, като познаваше доста добре това учение {Гръцки: Пътя.}, ги отложи, казвайки: Когато слезе хилядникът Лисий ще разреши делото ви.
- ²³ И заповяда на стотника да вардят Павла, но да му дават известна свобода, и да не възпират никого от приятелите му да му прислужва.
- ²⁴ След няколко дни Феликс дойде с жена си Друсилия, която беше юдейка и прати да повикат Павла, от когото слуша за вярата в Христа Исуса.
- ²⁵ И когато той говореше за правда, за себеобуздание и за бъдещия съд, Феликс уплашен отговори: За сега си иди; и когато намеря време, ще те повикам.
- ²⁶ Между това той се надяваше, че ще получи пари от Павла, затова и по-честичко го викаше та приказваше с него.
- ²⁷ Но като се навършиха две години, Феликс биде заместен от Порций Фест; а понеже искаше да спечели благоволенieto на юдеите, Феликс остави Павла в окови.

А Фест, като зае областта си, подир три дни възлезе от Кесария в Ерусалим.

² Тогава първосвещеникът и юдейските първенци му подадоха жалба против Павла,
³ и молейки му се искаха да склони на това против него, - да изпрати да го доведат в Ерусалим; като крояха да поставят засада и да го убият на пътя.

⁴ Фест обаче отговори, че Павел вече се пази под стража в Кесария, и че сам той скоро щеше да тръгне за там;

⁵ затова, рече той, влиятелните между вас нека слязат с мене; и ако има нещо криво в човека, нека го обвинят.

⁶ И като преседя между тях не повече от осем или десет дни, той слезе в Кесария, и на следния ден седна на съдийския стол, и заповяда да доведат Павла.

⁷ И като дойде, юдеите, които бяха слезли от Ерусалим, го обиколиха и обвиняваха го с много и тежки обвинения, които не можеха да докажат;

⁸ но Павел в защитата си казваше: Нито против юдейския закон, нито против храма, нито против Кесаря съм извършил някакво престъпление.

⁹ Но Фест, понеже искаше да спечели благоволението на юдеите, в отговор на Павла каза: Щеш ли да възлезеш в Ерусалим, и там да се съдиш за това пред мене?

¹⁰ А Павел каза: Аз стоя пред Кесаревото съдилище, гдето трябва да бъда съден. На юдеите не съм сторил никаква вреда, както и ти твърде добре знаеш.

¹¹ Прочее, ако съм злодеец, и съм сторил нещо достойно за смърт, не бягам от смъртта; но ако ни едно от нещата, за които ме обвиняват тия, не е истинно, никой не може да ме предаде, за да им угоди. Отнасям се до Кесаря.

¹² Тогава Фест, след като поразиска въпроса със съвета, отговори: Отнесъл си се до Кесаря; при Кесаря ще отидеш.

¹³ А като изминаха няколко дни, цар Агрипа и Верникия дойдоха в Кесария да поздравят Феста.

¹⁴ И като се бавиха там доста време, Фест доложи Павловото дело пред царя, казвайки: Има един човек оставен от Феликса в окови.

¹⁵ За него, когато бях в Ерусалим, главните свещеници и юдейските старейшини ми подадоха жалба и искаха да го осъдя.

¹⁶ Но им отговорих, че римляните нямат обичай да предават някой човек [на смърт], преди обвиняемият да е бил поставен лице с лице с обвинителите си, и да му е даден случай да говори в своя защита относно обвинението.

¹⁷ И тъй, когато дойдоха тук заедно с мене, на следния ден незабавно седнах на съдийския стол и заповядах да доведат човека.

¹⁸ Но когато обвинителите му застанаха, не го обвиниха в никое от лошите дела, каквито аз предполагах;

¹⁹ но имаха против него разисквания за техните си вярвания, и за Някой си Исус, Който бил умрял, за Когото Павел твърдеше, че е жив.

²⁰ И аз, понеже бях в недоумение как да изпитам за такива неща, попитах дали би отишъл в Ерусалим, там да се съди за това.

²¹ Но понеже Павел се отнесе до решението на Августа, за да се опази за него, заповядах да го пазят докле го изпратят при Кесаря.

²² Тогава Агрипа рече на Феста: Искаше ми се и мене да чужа тоя човек. И той каза: Утре ще го чуеш.

²³ На следния ден, когато Агрипа и Верникия дойдоха с голям блясък и влязоха в съдебната стая с хилядниците и по-видните граждани, Фест заповяда та доведоха

Павла.

²⁴ Тогава Фест каза: Царю Агрипо, и всички, които присъствувате с нас, ето човека, за когото целият юдейски народ ми представи жалба, и в Ерусалим, и тука, като крещяха, че той не трябва вече да живее.

²⁵ Но аз намерих, че не е сторил нищо достойно за смърт; и понеже той сам се отнесе до Августа, реших да го изпратя.

²⁶ А за него нямам нищо положително да пиша на господаря си; за това го изведох пред вас, и особено пред тебе, царю Агрипо, та, като стане разпитването му да имам какво да пиша.

²⁷ Защото ми се вижда неразумно, като изпращам човек вързан, да не изложа и обвиненията против него.

ГЛАВА 26

Тогава Агрипа рече на Павла: Позволява ти се да говориш за себе си. И така, Павел простря ръка и почна да говори в своя защита:

² Честит се считам, царю Агрипо, за гдето пред тебе ще се защитя днес относно всичко, за което ме обвиняват юдеите,

³ а, най-вече, защото си вещ във всичките обреди и разисквания между юдеите; затова ти се моля да ме изслушаш с търпение.

⁴ Какъв, прочее, беше моят живот от младини, това всичките юдеи знаят, понеже прекарах отначало между народа си в Ерусалим.

⁵ Защото ме познават от начало, (ако искаха да засвидетелствуват), че според най-строгото учение на нашето вероизповедание живях като фарисей.

⁶ И сега стоя пред съда понеже имам надежда на обещанието, което Бог е дал на бащите ни,

⁷ до изпълнението на което нашите дванадесет племена се надяват да достигнат, като служат на Бога усърдно нощем и денем. За тая надежда, царю [Агрипо], ме обвиняват юдеите!

⁸ Защо да се мисли между вас нещо не за вярване, че Бог възкресява мъртвите?

⁹ И аз си мислех, че трябва да върша много неща против името на Исуса Назарянина;

¹⁰ което и върших в Ерусалим, понеже затварях в тъмници мнозина от светиите, като се снабдих с власт от главните свещеници, и за убиването им давах глас против тях.

¹¹ И като ги мъчех много пъти във всичките синагоги, стараех се да ги накарам да хулят; и в чрезмерната си ярост против тях гонех ги даже и по чуждите градове.

¹² По която работа, когато пътувах за Дамаск с власт и поръчка от главните свещеници,

¹³ по пладне, царю, видях на пътя светлина от небето, която надминаваше слънчевия блясък, и осия мене и тия, които пътуваха с мене.

¹⁴ И като паднахме всички на земята, чух глас, който ми казваше на еврейски: Савле, Савле, защо Ме гониш? Мъчно ти е да риташ срещу остен.

¹⁵ И аз рекох: Кой си Ти, Господи? А Господ рече: Аз съм Исус, Когото ти гониш.

¹⁶ Но стани и се изправи на нозете си, понеже затуй ти се явих, да те назнача служител на това, че си Ме видял и на онова, което ще ти открия,

¹⁷ като те избавям от юдейския народ и от езичниците, между които те пращам,

18 да им отвориш очите, та да се обърнат от тъмнината към светлината, и от властта на сатана към Бога, и да приемат прощение на греховете си и наследство между осветените, чрез вяра в Мене.

19 Затова, царю Агрипо, не бях непокорен на небесното видение;

20 но проповядвах първо на юдеите в Дамаск, в Ерусалим и в цялата юдейска земя, а после и на езичниците, да се покаят и да се обръщат към Бога, като вършат дела съответствени на покаянието си.

21 По тая причина юдеите ме уловиха в храма и се опитаха да ме убият.

22 Но с помощта, която получих от Бога, стоя до тоя ден та свидетелствувам и пред скромни и пред високопоставени, без да говоря нищо друго освен това, което пророците и Моисей са говорили, че щеше да бъде,

23 сиреч, че Христос трябваше да пострада, и че Той, като възкръсне пръв от мъртвите, щеше да проповядва светлина и на юдейския народ и на езичниците.

24 Когато той така се защищаваше, Фест извика със силен глас: Полудял си, Павле; голямата ти ученост те докарва до лудост.

25 А Павел рече: Не съм полудял, честити Фесте, но от здрав ум изговарям истинни думи.

26 Защото и царят, комуто говоря дързостно, знае за това, понеже съм убеден, че нищо от това не е скрито от него, защото то не е станало в някой ъгъл.

27 Царю Агрипо, вярваш ли пророците? Зная че ги вярваш.

28 А Агрипа рече на Павла: Без малко ме убеждаваш да стана християнин!

29 А Павел рече: Молил се бих Богу щото, било с малко, било с много, не само ти, но и всички които ме слушат днес, да станат такива, какъвто съм аз, освен тия окови.

30 Тогава царят стана, с управителя и Верникия и седящите с тях.

31 И като се оттеглиха настрана, говореха помежду си, казвайки: Тоя човек не върши нищо достойно за смърт или окови.

32 А Агрипа рече на Феста: Тоя човек можеше да се пусне, ако не беше се отнесъл до Кесаря.

ГЛАВА 27

И когато бе решено да отплуваме за Италия, предадоха Павла и няколко други затворници на един стотник на име Юлий, от Августовия полк.

2 И като се качихме на един адрамитски кораб, който щеше да отплува за местата покрай азийския бряг, тръгнахме; и с нас беше Аристарх, македонец от Солун.

3 На другия ден стигнахме в Сидон; и Юлий се отнасяше човеколюбиво към Павла, и му позволи да отиде при приятелите си, за да му пригледат.

4 И оттам, като станахме, плувахме на завет под Кипър, понеже ветровете бяха противни.

5 И като преплувахме Киликийското и Памфилийското море, стигнахме в ликийския град Мира.

6 Там стотникът намери един александрийски кораб, който плуваше за Италия, и тури ни в него.

7 И след като бяхме плували бавно за много дни, и едвам стигнахме Книд, понеже вятърът не ни позволяваше да влезем там, плувахме на завет под Крит срещу нос Салмон.

- ⁸ И като преминахме него с мъка, стигнахме на едно място, което се казва добри пристанища, близо при което бе град Ласей.
- ⁹ Но като беше се минало много време и плуването беше вече опасно, защото и постът се беше минал, Павел ги съветваше, казвайки им:
- ¹⁰ Господа, виждам, че плуването ще бъде придружено с повреда и голяма пагуба, не само на товара и на кораба, но и на живота ни.
- ¹¹ Но стотникът се доверяваше повече на кормчията и на стопанина на кораба, отколкото на Павловите думи.
- ¹² И понеже пристанището не беше сгодно за презимуване, повечето изказаха мнение да се дигнат, ако би било възможно, до Феникс, критско пристанище, което гледа към югозапад и северозапад, и там да презимуват.
- ¹³ И когато подухна южен вятър, мислейки, че сполучиха целта си, те дигнаха котвата та плуваха близо покрай Крит.
- ¹⁴ Но след малко, спусна се от острова бурен вятър, наречен евракилон,
- ¹⁵ и когато корабът бе настигнат от вятъра, и поради него не можеше да устои, оставихме се на вълните да ни носят.
- ¹⁶ И като минахме на завет под едно островче наречено Клавдий, сполучихме с мъка да запазим ладията;
- ¹⁷ и когато я издигнаха, употребяваха всякакви средства, и препасваха кораба изотдолу; и боейки се да не бъдат тласнати върху Сиртис, свалиха платната и се носеха така.
- ¹⁸ И понеже бяхме в голяма беда от бурята, на следния ден захванаха да изхвърлят товара.
- ¹⁹ И на третия ден те, със своите ръце, изхвърлиха вещите на кораба.
- ²⁰ И понеже за много дни не се виждаше ни слънце ни звезди, и силната буря напираше, то изчезна вече всяка надежда да бъдем спасени.
- ²¹ А подир дълго неядене Павел застана между тях и рече: Господа, трябваше да ме слушате да се не дигаме от Крит, та да не ни постигне тая повреда и пагуба.
- ²² Но и сега ви съветвам да сте бодри, защото ни една душа от вас няма да се изгуби, но само корабът;
- ²³ защото ангел от Бога, Чийто съм аз и Комуто служа, застана до мене тая нощ и рече:
- ²⁴ Не бой се, Павле, ти трябва да застанеш пред Кесаря; и ето, Бог ти подари всички, които плуват с тебе.
- ²⁵ Затова, господа, бъдете бодри; защото вярвам в Бога, че ще бъде тъй както ми бе казано.
- ²⁶ Обаче ние трябва да бъдем изхвърлени на някой остров.
- ²⁷ А когато настана четиринадесетата нощ, и ние се тласкахме насам натам по Адриатическото море, около среднощ, корабниците усетиха, че се приближават до някоя суша.
- ²⁸ И като измериха дълбочината, намериха, че е двадесет разтега; и отивайки малко по-нататък пак измериха, и намериха, че е петнадесет разтега.
- ²⁹ Затова, боейки се да не бъдат изхвърлени на каменисти места, спуснаха четири котви от задницата, и ожидаха да съмне.
- ³⁰ И понеже корабниците възнамеряваха да избягат от кораба, и бяха свалили ладията в морето под предлог, че щели да спуснат котви откъм предницата,

- ³¹ Павел рече на стотника и на войниците: Ако тия не останат в кораба, вие не можете да се избавите.
- ³² Тогава войниците отрязаха въжетата на ладията и оставиха я да се носи от морето.
- ³³ А на съмване Павел канеше всички да похапнат, казвайки: Днес е четиринадесетият ден как чакате и стоите гладни, без да сте вкусили нещо.
- ³⁴ Затуй ви моля да похапнете, защото това ще помогне за вашето избавление; понеже никому от вас ни косъм от главата няма да загине.
- ³⁵ И като рече това, взе хляб, благодари Богу пред всички, та разчупи и почна да яде.
- ³⁶ От това всички се ободриха, та ядоха и те.
- ³⁷ И в кораба бяхме всичко двеста седемдесет и шест души.
- ³⁸ И като се нахраниха облекчаваха кораба, като изхвърляха житото в морето.
- ³⁹ И когато се разсъмна, те не познаваха земята; обаче забелязаха един залив с песъчлив бряг, в който се решиха да тикнат кораба, ако бе възможно.
- ⁴⁰ И като откачиха котвите, оставиха ги в морето, развързаха още и връзките на кормилата, развиха малкото платно по посока на вятъра и се отправиха към брега.
- ⁴¹ Но изпаднаха на едно място, гдето морето биеше от две страни, и там корабът заседна; предницата се заби и не мърдаше, а задницата взе да се разглобява от напора на вълните.
- ⁴² И войниците съветваха да се избият запрените, да не би да изплува някой и да избяга.
- ⁴³ Но стотникът като искаше да избави Павла, възпря ги от това намерение и заповяда да скочат в морето първо ония, които знаеха да плуват, и да излязат на сухо,
- ⁴⁴ и останалите да се спасяват, кои на дъски, кои пък на нещо от кораба. И така стана та всички излязоха на сушата.

ГЛАВА 28

И когато се избавихме, познахме, че островът се наричаше Малта.

² А туземците ни показаха необикновено човеколюбие, защото приеха всички нас, и, понеже валеше дъжд и беше студено, накладоха огън.

³ И когато Павел натрупа един куп храсти и го тури на огъня, една ехидна излезе от топлината и се залепи за ръката му.

⁴ А туземците, като видяха змията, как висеше на ръката му, думаха помежду си: Без съмнение този човек ще е убиец, който, ако и да се е избавил от морето, пак правосъдието не го остави да живее.

⁵ Но той тръсна змията в огъня и не почувствува никакво зло.

⁶ А те очакваха, че ще отече, или внезапно ще падне мъртъв; но като чакаха много време и гледаха, че не му става никакво зло, промениха мнението си и думаха, че е бог.

⁷ А около това място се намираха именията на първенеца на острова, чието име беше Поплий, който ни прие и гощава приятелски три дни.

⁸ И случи се Поплиевият баща да лежи болен от треска и дизентерия; а Павел влезе при него, и като се помоли, положи ръце на него и го изцели.

- ⁹ Като стана това, и другите от острова, които имаха болести дохождаха и се изцеляваха;
- ¹⁰ които и ни показваха много почести, и, когато тръгнахме, туриха в кораба потребното за нуждите ни.
- ¹¹ И тъй, подир три месеца отплувахме с един александрийски кораб, който беше презимувал в острова, и който имаше за знак Близнаците.
- ¹² И като стигнахме в Сиракуза, преседяхме там три дни.
- ¹³ И оттам, като лъкатушихме, стигнахме в Ригия; и след един ден, като повея южен вятър, на втория ден дойдохме в Потииоли,
- ¹⁴ гдето намерихме братя, които ни замолиха да преседим у тях седем дни. Така дойдохме в Рим,
- ¹⁵ отгдето братята, като чули за нас, бяха дошли до Апиевото тържище и до трите кръчми да ни посрещнат; и Павел като ги видя, благодари на Бога и се ободри.
- ¹⁶ А когато влязохме в Рим, стотникът предаде запрените на войводата; а на Павла се позволи да живее отделно с войника, който го вардеше.
- ¹⁷ И подир три дни той свика по-първите от юдеите и, като се събраха каза им: Братя, без да съм сторил аз нещо против народа ни, или против бащините обичаи, пак от Ерусалим ме предадоха вързан в ръцете на римляните;
- ¹⁸ които, като ме изпитаха, щяха да ме пуснат, защото в мене нямаше нищо достойно за смърт.
- ¹⁹ Но понеже юдеите се възпротивиха на това, принудих се да се отнеса до Кесаря, а не че имах да обвиня в нещо народа си.
- ²⁰ По тая причина, прочее, ви повиках, за да ви видя и да ви поговоря, защото заради това, за което Израил се надява, съм вързан с тая верига.
- ²¹ А те му казаха: Нито сме получавали ние писма от Юдея за тебе, нито е дохождал някой от братята да ни извести, или да ни каже нещо лошо за тебе.
- ²² Но желаем да чуем от тебе какво мислиш, защото ни е известно, че навсякъде говорят против това учение.
- ²³ И като му определиха ден, мнозина от тях дойдоха при него там гдето живееше; и от сутринта до вечерта той им излагаше с доказателства Божието царство и ги уверяваше за Исуса и от Моисеевия закон и от пророците.
- ²⁴ И едни повярваха това, което говореше, а други не вярваха.
- ²⁵ И те, понеже бяха несъгласни помежду си, се разотиваха, като им рече Павел една дума: Добре е говорил Светият Дух чрез пророк Исаия на бащите ви, когато е рекъл:
- ²⁶ "Иди, кажи на тия люде: Със слушане ще чуете, но никак няма да схванете; И с очи ще видите, но никак няма да разберете.
- ²⁷ Защото затлъстя сърцето на тия люде, И ушите им натегнаха, И очите си затвориха, Да не би да гледат с очите си, И да разберат със сърцето си, И да се обърнат та да ги изцеля".
- ²⁸ Затуй, да знаете, че това Божие спасение се изпрати на езичниците; и те ще слушат.
- ²⁹ [И като рече това, юдеите си отидоха с голяма препирня помежду си].
- ³⁰ А Павел преседя цели две, години в отделна под наем къща, гдето приемаше

всички, които отиваха при него,

³¹ като проповядваше Божието царство, и с пълно дръзновение поучаваше за Господа Исуса Христа без да му забранява някой.

For other languages please go to **www.wordproject.org**